No. 2460 Zaterdag 14 Maart 1931. 48ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie Otrabanda, Tel. 507
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. H. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Reorganisatie der politie

Voorloopig Verslag.

Het afdeelingsonderzoek van het onderhavige ontwerp heeft tot de navolgende opmerkingen aanleiding gegeven.

Verschillenden leden kwam de opzet van de bij dit ontwerp ingediende reorganisatie van de politie veel te grootsch voor.

Een jaarlijksch terugkeerend bedrag van ongeveer anderhalf millioen zal zwaar op de bevolking drukken en een ondraaglijke last blijken te zijn, zeker, wanneer het draagvermogen van de bevolking door de economische toestanden blijft afnemen. Daartegen werd opgemerkt, dat uit een eenigen tijd geleden met den Procureur-Generaal in de Afdeelingen gehouden bespreking gebleken is, dat het Bestuur deze cijfers als uiterste grens genomen heeft en niet meer zal uitgeven dan de omstandigheden zullen eischen. De eerst aan het woord zijnde leden, zich dit zeer wel herinnerend, meenden toch goed te doen de gemaakte opmerking naar voren te brengen.

Aangezien het Hoofd van Politie een burger is en onder het militair Plaatselijk Hoofd van Politie op Curaçao burgers zullen komen te staan, werd door eenige leden gevraagd, hoe het Bestuur zich de verhouding van burgers en militairen in zake politieaangelegenheden gedacht heeft en of er instructies of dienstvoorschriften zullen worden uitgevaardigd.

De aan het woord zijnde leden achtten dit van nog grooter belang, als zij zich een juiste voorstelling van de zaak maken, nu speciale diensten aan burger-deskundigen zullen worden opgedragen, die dan een militair als hun onmiddellijk hoofd zullen hebben. Mocht onverhoopt geen juiste dienstverdeeling ingevoerd worden dan zou, zoo werd gevreesd, wrijving misschien niet achterwege blijven.

Iets dergelijks, werd op gemerkt, doet zich voor ten aanzien van den op Aruba gestationneerden luitenant en diens onmiddellijken chef, den burger-gezaghebber. In dit verband werd ook gevraagd, of, en zoo ja in welk opzicht, de luitenant op Aruba van Curaçao uit opdrachten zou kunnen ontvangen.

Bij eenige leden drong zich de vraag op, of, nu er een paar hoofdinspecteurs voor speciale diensten uitkomen, niet met minder officieren volstaan kan worden, wat tevens een verlichting van het budget met zich zou brengen.

Enkele leden vroegen bij wien eventueele klachten over optreden van en behandeling door politiedienaren zouden moeten worden ingediend en bij welke autoriteit in dezen hooger beroep openstaat. Men liet hier tevens uitkomen, dat om van het recht van hooger beroep gebruik te kunnen maken, het wel noodig is, dat op ontvangen schriftelijke klachten een schriftelijk antwoord aan den klager gezonden wordt.

Het kwam juister voor, het bepaalde in de tweede alinea van artikel 2 bij besluit te doen plaats hebben.

Ingevolge artikel 9 geven de daargenoemde personen rechtstreeks opdrachten aan hulpofficieren van Justitie, doch uit het voorkomende in de nieuw voorgestelde artikelen van de strafvordering blijkt, dat de resultaten van zoodanige opdrachten over den Commandant der Militaire Politietroepen den rechter-commissaris of het Openbaar Ministerie moeten bereiken. Verschillende leden achten dit niet juist en meenden, dat tijdverlies en noodelooze omslag hiervan het gevolg zouden zijn. Als de opdrachten rechtstreeks verleend worden, zouden de resultaten van het onderzoek op dezelfde wijze ter kennis van den opdrachtgever moeten worden gebracht.

In overweging werd gegeven, artikel 8 zoodanig te wijzigen, dat de Gouverneur een door hem aan te wijzen autoriteit bevoegd verklaart, de daarin bedoelde eeden af te nemen, dit ter voorkoming, dat alle daarvoor in de termen vallende autoriteiten buiten Curaçao, zich daarheen moeten begeven.

Aangedrongen werd op het geven van nummers, ook aan politiemilitairen; zoo eventueel bestaande voorschriften zich daartegen mochten verzetten, te trachten hierin wijziging te krijgen.

Vrij algemeen wilden de Afdeelingen hier te kennen geven, dat uit het feit, dat bij dit ontwerp voorgesteld wordt een militair tot plaatselijk hoofd van politie op het eiland Curaçao te benoemen, terwijl tegelijkertijd in de toelichting sprake is van wijziging van het Regeeringsreglement in zake de aanwijzing van het Algemeen Hoofd der Politie, niet de gevolgtrekking moet worden gemaakt, dat de hier aan het woord zijnde leden, ook bij eventueel aannemen van dit voorstel, een militair als zoodanig zouden willen zien aangesteld, indien niet als algemeen hoofd volgens een algemeene verordening een burger zou optreden.

Eenige leden zouden gaarne vernemen, welke leden van de corpsen in aanmerking komen voor vrije kleeding, geneeskundige behandeling en verpleging en vrije woning, althans tegemoetkoming in woninghuur. Zoo een en ander ook geldt ten aanzien van het burgerpersoneel, werd gevraagd, waarom en op grond waarvan onderscheid gemaakt wordt tusschen ambtenaar en ambtenaar, aangezien bekend is, dat burgerambtenaren met veel geringer salaris in deze voordeelen niet deelen.

De Afdeelingen betreurden het ten zeerste, dat in dezen tijd van bezuiniging verschillende burgeragenten, die jarenlang tegen zeer gering salaris dienst als zoodanig gedaan hebben, ineens ontslagen zijn, om plaats te maken voor politiemilitairen. Verschillende werkzaamheden, die thans door deze laatste verricht worden, kunnen, zoo stelden verschillende leden in het licht, zonder eenig bezwaar door nu ontslagen burgeragenten worden verricht.

Aldus vastgesteld op Curaçao den 26sten Februari 1931.

De Rapporteurs,
R. S. DE LANNOY.
C. N. WINKEL.

Memorie van Antwoord.

Het was het Bestuur aangenaam uit het Voorloopig Verslag te kunnen opmaken, dat Uw Raad geen overwegende bezwaren tegen het ontwerp heeft. De gemaakte opmerkingen worden hieronder beantwoord.

Inderdaad heeft het Bestuur de begrootingscijfers en de opzet voor de politie als uiterste grens genomen. Er zal niet meer worden uitgegeven dan de omstandigheden eischen. Daar niemand de ontwikkeling der economische toestanden met betrekking tot Curaçao kan overzien, is het een groot voordeel van de thans opgezette organisatie, dat zij naar gelang van de omstandigheden op eenvoudige wijze kan worden ingekrompen of uitgezet. Reeds nu is voor de huidige omstandigheden practisch een opzet gemaakt, die beneden de meerbedoelde cijfers blijft.

De verhouding van burgers en militairen in zake politie-aangelegenheden denkt het Bestuur zich aldus, dat, wanneer militairen politiedienst verrichten, zij alleen moeten worden beschouwd uit een oogpunt van de hun opgedragen politioneele taak. Het duidelijkst treedt dit naar voren in de verhouding Procureur-Generaal-Commandant der Militaire Politietroepen-Hoofdinspecteur, welke verhouding politioneel geen andere is dan de zuiver burgerlijke verhouding tusschen Hoofd der Politie - Plaatselijk hoofd der Politie - Chef van eene politioneele afdeeling, waarbij elke militaire verhouding afwezig is en dientengevolge geheel buiten beschouwing kan blijven. Deze zuiver burgerlijke politioneele verhouding wordt in de ontworpen verordening in beginsel geregeld en zal in bijzonderheden worden vastgelegd in een besluit betreffende den dienst, zooals in artikel 10 van het ontwerp is voorgeschreven. Hierdoor zal juiste dienstverdeeling worden ingevoerd, tengevolge waarvan wrijving zal worden voorkomen.

Dezelfde zuiver burgerlijke politioneele verhouding geldt voor den Gezaghebber van Aruba en den aldaar gestationeerden Luitenant-Detachementscommandant der Militaire Politietroepen, die vanuit Curaçao, althans van den Commandant der Militaire Politietroepen, alleen zuiver militaire opdrachten kan ontvangen, b.v. betreffende rekening en verantwoording van militaire gelden, de militaire administratie, enz..

Door het uitkomen van twee Hoofdinspecteurs voor speciale diensten zal onder de huidige omstandigheden een officier kunnen worden gemist. Zoodra de nieuwe organisatie goed functionneert, zal deze vermindering haar beslag krijgen.

Eventueele klachten over optreden van en behandeling door politiedienaren moeten schriftelijk bij de betrokken plaatselijke hoofden der politie worden ingediend. De klager zal daarop schriftelijk worden medegedeeld, of zijn klacht bij onderzoek al dan niet gegrond is bevonden. Hooger beroep bij het Hoofd- of de Hoofden der Politie is mogelijk.

Tegen de regeling van de verdeeling der corpsen over het gebiedsdeel bij besluit bestaat geen bezwaar. De nota van wijzigingen houdt hiermede rekening.

Tegen het rechtstreeks ter kennis brengen aan den opdrachtgever van de resultaten van een ingevolge artikel 9 opgedragen onderzoek bestaat evenmin bezwaar. In verband hiermede wordt eene wijziging van artikel 9 van het ontwerp voorgesteld.

De voorgestelde wijziging van artikel 8 is eveneens overgenomen in de nota van wijzigingen.

De corpsen burger-politie en veldwachters zullen van nummers worden voorzien. Wat de politiemilitairen betreft, zal overleg worden gepleegd of toevoeging van nummers aan de uniform mogelijk is. Alle politiemilitairen waren steeds ter legitimatie voorzien van een genummerde politiepenning. In den vervolge zal deze maatregel voor alle politiedienaren worden toegepast.

Het corps Militaire Politietroepen is voor verstrekking van dienstkleeding, geneeskundige behandeling en verpleging onderworpen aan de desbetreffende bepalingen van het Nederlandsch-Indische Leger. De corpsen burgerpolitie en veldwachters zullen vrije dienstkleeding, geneeskundige behandeling en verpleging genieten, met dien verstande, dat de Hoofdinspecteurs geen vrije dienstkleeding verstrekt krijgen, doch een kleedingtoelage zullen genieten. Het personeel der burgerpolitie zijn deze voordeelen bij uitzending toegezegd; het personeel der veldwacht heeft deze voordeelen ook genoten, toen het nog de oude burgerpolitie vormde.

Alle politiedienaren, die verplicht worden bepaalde Gouvernementswoningen te betrekken, betalen een percentage hunner bezoldiging als huurprijs, evenals zulks ook geldt voor alle andere Landsdienaren, die in daarvoor aangewezen woningen worden gehuisvest, voorzoover hun niet uitdrukkelijk het genot van vrije woning is verleend.

Wat betreft het ontslag van 30 agenten der oude burger-politie, moge allereerst worden opgemerkt, dat dit niet uitsluitend is geschied om hen door politie-militairen te vervangen, maar ook uit bezuinigingsoverwegingen. De sterkte van elk der drie corpsen moest zooveel mogelijk worden gedrukt. In verband daarmede moesten 30 agenten der oude burger-politie worden ontslagen, verdeeld over alle eilanden en de buitendistricten op Curaçao.

De plaatselijke hoofden der politie, te weten in dit geval de Gezaghebbers en de beide Districtmeesters, hebben een opgave verstrekt van die tijdelijke agenten, die het minst hebben voldaan. Met het oog op de politiereorganisatie hadden zij reeds lang geleden opdracht gekregen het personeel nauwkeurig te beoordeelen, teneinde te gelegener tijd deze opgave te kunnen verstrekken. De ontslagenen hebben altijd geweten, dat hun dit wachtte. Ongeveer 20 der thans ontslagen 30 personen werden reeds in 1929 wegens overcompleet ontslagen, doch kort daarop weer zeer tijdelijk teruggenomen. Van het zeer tijdelijke hunner indienstneming zijn zij ter dege op de hoogte gebracht. Het ontslag geschiedt thans in twee groepen, naar gelang van de totstandkoming der reorganisatie. De eerste groep, die ingaande 1 April is ontslagen, weet dit sinds einde Januari en behoeft sinds 1 Februari geen dienst meer te doen; zij kan gedurende twee maanden onder genot van vol salaris naar ander werk uitzien. De tweede groep weet sinds einde Januari haar ontslag tegen 1 Juni en behoeft van 1 Mei geen dienst meer te doen. Aan ongeveer twintig Gouvernementeele en particuliere werkgevers in een opgave der wegens overcompleet eervol ontslagenen verstrekt met verzoek hen bij voorkeur in vacatures te plaatsen.

Van het indienen van een nota van wijzigingen wordt tevens gebruik gemaakt om alsnog aan artikel 7 van het ontwerp een noodzakelijk geachte aanvulling die naar de meening van het Bestuur voldoende voor zich zelf spreekt, toe te te voegen.

Willemstad, den 5n. Maart 1931.
De Gouverneur van Curaçao,
VAN SLOBBE.

Nota van wijziging.

Het ontwerp ondergaat de volgende wijzigingen:

a. het tweede lid van 2 wordt gelezen als volgt:

„De Gouverneur regelt bij besluit de verdeeling dezer corpsen over het gebiedsdeel.";

b. In het eerste lid van artikel 7 worden tusschen de woorden „staat" en „onder" ingevoegd de woorden en leesteekens:

„met uitzondering van de opzieners en veldwachters ten behoeve van het Parket van den Procureur Generaal, als bedoeld in artikel 4, die onder de onmiddellijke bevelen van het Hoofd der gerechtelijke politie staan,";

c. in artikel 8 worden tusschen de woorden en het leesteeken „Gouverneur" en „het personeel" ingevoegd de woorden: „of, voor wat betreft de plaatselijke hoofden der politie, van een door dezen daartoe aangewezen ambtenaar";

d. de punt aan het einde van artikel 9 wordt gewijzigd in een kommapunt, en aan dat artikel worden alsnog toegevoegd de woorden en het leesteeken:

„in afwijking van het bepaalde bij artikel 17 van het Wetboek van Strafvordering voor de kolonie Curaçao, doen zij alle op deze diensten betrekking hebbende stukken en narichten binnen den kortst mogelijkentijd rechtstreeks geworden aan dengene, die ze gevorderd heeft."

Willemstad, den 5n. Maart 1931.
De Gouverneur van Curaçao,
VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

Zitting Woensdag 11 Maart.

Na goedkeuring van de in druk verschenen Notulen van de vergaderingen van 3 en 4 Maart ll. werd voorlezing gedaan van 2 missieven van Z. E. den Gouverneur, resp. gedateerd 9 en 10 Maart ll.

Het eerste schrijven betreffende *het bouwplan* luidt aldus:

„In mijn schrijven van 13 Dec. 1930 No. 4755 deelde ik Uw College mede, dat de werken onder punt C. van dat schrijven genoemd niet zouden worden uitgevoerd, voordat de finantieele toestand geheel kon worden overzien en deze zich niet zou verzetten tegen het doen der voor de werken noodige uitgaven. Tevens gaf ik aan, dat de uitvoering van de onder punt B van dat schrijven genoemde werken zoodanig zou geschieden, dat in den loop van 1931 eene verdere beperking der uitgaven van het bouwfonds mogelijk zou zijn.

In verband met de wijzigingen, die zich in de omstandigheden, waaronder Curaçao verkeert, voor doen, komt het mij gewenscht voor het bouwplan als volgt te wijzigen.

a. In 1931 zullen *niet* worden uitgevoerd:

de bouw van de 8 politiewoningen op Mundo Nobo

idem van de lokalen, voor hulppostkantoor en burgerlijken stand te Rio Canario;

de aanschaffing van de ponten voor de St. Annabaai;

de bouw van het politiebureau;

idem van het kantoor voor den havenmeester en de loodsen;

idem van het kantoor der belastingen en douané;

de buitengewone werkzaamheden aan de buitenwegen.

b. Overwogen zal worden of het mogelijk is het hulppostkantoor voor St. Nicolaas en de woning voor den ontvanger te Oranjestad te doen vervallen.

c. Van de woningen voor gehuwde ambtenaren komen die, welke op Mundo Nobo zouden worden gebouwd, te vervallen.

Een onderzoek wordt ingesteld naar het aantal en de huurprijzen der voor ambtenaren van verschillende categorieën geschikte huizen, die te huur worden aangeboden. Aan de hand van den uitslag van dit onderzoek zal worden beslist in hoeverre het aantal te bouwen woningen verder kan worden verminderd.

d. het vraagstuk betreffende den bouw eener gevangenis zal ik binnenkort aan Uw oordeel onderwerpen."

Het *tweede schrijven*, betreffende de *drinkwatervoorziening*, luidt als volgt:

„Ten einde Uw College op de hoogte te brengen van het vraagstuk der der drinkwatervoorziening, heb ik de eer U het volgende mede te deelen:

a. *Drinkwatervoorziening Willemstad.*

Willemstad heeft dagelijks ongeveer 550 ton zoet water noodig

De distillatie inrichting Penweg geeft gemiddeld 250, die van het Rif gemiddeld 50 ton per dag.

De pompstations hebben een zeer veranderlijke capaciteit. Op dit oogenblik leveren zij dagelijks 125 ton. Ongeveer een half jaar geleden was de capaciteit bijna 200 ton. Het is onmogelijk vast te stellen hoeveel zij gedurende de komende droge maanden van 1931 gemiddeld per dag zullen geven. Ook is het niet zeker, dat de aanstaande regenperiode eene aanzienlijke verbetering in hunne capaciteit zal brengen.

Voorloopig kan worden gerekend op hoogstens 100 ton water per dag van de pompstations.

De watervoorzieningsdienst beschikt dus niet over eene voldoende hoeveelheid water om aan de aanvraag gevolg te geven.

Ten einde hierin, althans gedeeltelijk te voorzien, is eene regeling getroffen met de Leyland Line, die per maand gemiddeld 1500 ton water aanvoert. De dagelijks beschikbare hoeveelheid water wordt daardoor tot gemiddeld 450 ton opgevoerd

Misschien zal het mogelijk blijken de hoeveelheid water door de Leyland Line aan te voeren te verdubbelen.

Door het toepassen van groote zuinigheid in het waterverbruik zou Willemstad met de beschikbare hoeveelheid kunnen volstaan. De onzekerheid, wat de levering der pompstations betreft, en de wenschelijkheid in deze droge tijden de buitendistricten te kunnen bijspringen, deden uitzien naar verhooging van de capaciteit van den watervoorzieningsdienst.

Er is een proef genomen met den aanvoer van water in een schoongemaakte gasolinetanker. Het water bleek benzine te bevatten en daarom niet bruikbaar voor het distributienet.

Pogingen om het op niet kostbare wijze afdoende te zuiveren, mislukten tot nu. De onderzoekingen worden echter voortgezet. Mochten zij resultaat opleveren, dan was het watervraagstuk voor droge tijden vrij wel opgelost, daar kan werden aangenomen, dat de aanvoer van de betrekkelijk geringe hoeveelheid water die Willemstad voor aanvulling noodig heeft, in de praktijk geen moeilijkheden zal opleveren.

Met de Directie van de C. P. I. M. zijn besprekingen gaande voor de levering door deze maatschappij van gemiddeld 100 ton zoetwater per dag.

Wordt dit water geleverd, dan beschikt de watervoorzieningsdienst over eene voldoende hoeveelheid om in de huidige behoefte te voorzien. Daar de bevolking van Willemstad den laatsten tijd afneemt en de economische omstandigheden zuinigheid, ook wat het waterverbruik voor de bevolking betreft, zullen medebrengen, zal de dagelijks benoodigde hoeveelheid water vermoedelijk kleiner worden.

Totdat vaststaat in hoever het mogelijk is de capaciteit van den watervoorzieningsdienst op een der hierboven aangegeven wijzen te verhoogen, wenscht het Bestuur een afwachtende houding ten aanzien van de drinkwatervoorziening van Willemstad aan te nemen.

b. *Drinkwatervoorziening der buitendistricten.*

Door het graven van nieuwe en het uitdiepen van bestaande putten wordt de beschikbare hoeveelheid water opgevoerd.

Aan hen, die onder billijke voorwaarden water aan de bevolking leveren, wordt zoo noodig eenige steun verleend. Eventueel springt de watervoorzieningsdienst, zij net op bescheiden schaal, door middel van watertrucks bij.

c. *Drinkwatervoorziening Aruba.*

Dit vraagstuk is in onderzoek, 't wordt voor een gedeelte beheerscht door den uitslag van de pogingen om benzine houdend drinkwater op niet kostbare wijze te reinigen. Mislukken deze pogingen of kan niet worden gerekend op geregelden aanvoer van drinkwater in tankers, dan zal een grondwater-pompstation of distillatie-inrichting moeten worden opgericht.

Voorloopig zullen putten worden geslagen, ten einde na te gaan of een grondwaterstation een behoorlijke capaciteit kan bezitten. De uit te voeren werken zullen zoodanig plaats hebben, dat zij passen in elk systeem dat voor de drinkwatervoorziening zou worden gekozen."

De Heer V. D. LINDE SCHOTBORGH stelt voor om deze brieven direct in behandeling te nemen, en vraagt den Voorzitter om de vergadering een kwartier te schorsen, ten einde de punten te bespreken en het antwoord vast te stellen.

Na heropening van de vergadering, stelt de Heer V. D. LINDE SCHOTBORGH, ondersteund door de Heeren DE LANNOY en ESKES voor om het volgend antwoord aan Zijne Excellentie den Gouverneur te doen zenden, hetgeen met algemeene stemmen wordt aangenomen.

„Nu U.E. in de missive van den 9den Maart 1931, No. 1133 de toezegging doet, een onderzoek te zullen instellen naar het aantal en de huurprijzen der voor ambtenaren van verschillende categorieën geschikte huizen, die te huur worden aangeboden, vertrouwt de Raad, dat hij, alvorens een beslissing in dezen te nemen, met den volledigen uitslag van het onderzoek in kennis gesteld zal worden.

Met groot leedwezen stelt de Raad vast dat met geen woord gerept wordt over den bouw van het huis van den Directeur van Openbare Werken, waartegen hij ernstige bezwaren had, zooals reeds eerder en tijdig kenbaar gemaakt is. Gaarne zou de Raad vernemen, wat de kosten van dezen bouw bedragen, alles inbegrepen, ook het grondverzet.

Naar de Raad bemerkt heeft, worden voorbereidende maatregelen getroffen voor den bouw van een nieuw postkantoor op de Handelskade. Naar 's Raads meening zal het mogelijk zijn een gunstiger plaats hiervoor te vinden, gedacht werd b.v. aan het Wilhelminaplein.

Ten aanzien van de watervoorzieningskwestie, waarover U.E. missive van den 10den Maart 1931, No. 1152 handelt, zou de Raad het navolgende willen opmerken.

Tegen de toelichting van de hoeveelheid van 550 ton, die Willemstad dagelijks noodig zou hebben, heeft de Raad ernstige bezwaren, daar het toch bekend is, dat de aangeslotenen herhaaldelijk onvoldoende van water voorzien worden, aan talrijke aanvragen om aansluiting niet voldaan kan worden en aan schepen, waarvoor bij voortduring gevraagd wordt, geen water verschaft kan worden, terwijl niet kan ingezien worden, hoe het Gouvernement van hygienisch standpunt uit bekeken, tot groote zuinigheid in het gebruik kan aanmoedigen, temeer, daar het Bestuur door het monopolie van waterlevering aan zich te trekken zedelijk verplicht is voor een goede en geregelde watervoorziening zorg te dragen. Bovendien blijkt, dat op het steeds goed functionneeren van de distillatie - installaties gerekend wordt, benevens op het steeds en op tijd ontvangen van goed bruikbaar aangevoerd water. Daar dit laatste uit verschillende richtingen plaats vindt en vervolgens de watersoorten door elkaar gemengd worden, is de mogelijkheid lang niet denkbeeldig, dat het aldus gevormde water verre van zuiver is, en als dan afgekeurd zal moeten worden.

Aangezien dus een absolute bedrijfszekerheid gemist wordt, wat tot zeer ongewenschte gevolgen aanleiding geven kan, dringt de Raad er sterk op aan om, wanneer het Bestuur geen andere middelen om tot een absolute bedrijfszekerheid te geraken kan aangeven, tot de onmiddellijke, telegrafische bestelling van een distillatieinstallatie van voldoende capaciteit voor Curaçao over te gaan. Het gevolg van de inbedrijfstelling van deze installatie in Willemstad zal tevens zijn, dat het putwater, dat thans uit de buitendistricten aangevoerd wordt en aldaar niet gemist kan worden, voor deze districten beschikbaar zal blijven, terwijl zoo noodig drinkwater uit Willemstad aan de buitendistricten verstrekt kan worden.

Ook op Aruba is het drinkwatervraagstuk zeer nijpend en is onmiddellijk ingrijpen geboden. Uit ervaringen op Curaçao met putwaterpompstations opgedaan, is voldoende gebleken, dat het niet geraden is dergelijke kostbare proefnemingen op Aruba te herhalen en daarom komt het den Raad voor, dat ook voor Aruba de eenige oplossing bestaat in het zoo spoedig mogelijk aanschaffen van een betrouwbare distillatie van voldoende capaciteit.

Aangezien de Raad meent te weten, dat de kostprijs van gedistilleerd water bij de thans geldende tarieven een behoorlijke winstmarge overlaat, bestaat er bij den Raad geen bezwaar tegen hiervoor kapitaalsuitgaven te doen, welke dan uit het Bouwfonds gevonden kunnen worden.

De Raad vertrouwt, dat met zijn wenschen in dezen ernstig rekening zal gehouden worden."

Bij de rondvraag merkt de heer BEAUJON, Directeur van de Landswatervoorzieningsdienst, op zeker te weten, dat Zijne Excellentie in zake de watervoorziening diligent is.

Waartegenover de heer ESKES opmerkt, dat hij daaraan niet twijfelt,— dat het hier volstrekt niet gaat tegen den Gouverneur, en de vraag niet is of Z. E. diligent is of niet; doch de Raad acht zich verplicht wenken te geven wat betreft de watervoorziening, die op 't oogenblik zoo urgent is, en op welke wijze, volgens 's Raads oordeel daarin op de beste en meest afdoende wijze, kan worden voorzien.

De Fiscus en de Bovenwindsche Eilanden.

De Heer W. R. Menkman schrijft in het Kol. Weekblad:

Het tegenwoordige Curaçaosche belastingwezen dagteekent van een goede 20 jaar geleden, uit een tijd dus toen niemand eenig vermoeden kon hebben van de veranderingen welke zouden worden teweeg gebracht door den grooten oorlog, door de Amerikaansche drankwet en door de Venezelaansche aardolie-ontginning. Zoo is a.o. destijds niet voorzien kunnen worden dat eenmaal onze eilanden een rol zouden gaan spelen bij den clandestienen invoer van alcoholische dranken in de Vereenigde Staten en in het tot de Unie behoorende Westindische gebied.

Nadat over dit laatste klachten van Amerikaansche zijde waren ingekomen heeft men — niet ten onrechte — gemeend althans goeden wil te moeten toonen tegenover de V. S., maar de maatregel welke onder den invloed der klachten genomen werd, heeft een eigenaardig en volstrekt niet onvoorzienbaar gevolg gehad. In 1923 werd de regeling ingevoerd, dat geen afschrijving van accijns wegens wederuitvoer meer verleend zou worden dan op vertoon van een landingscertificaat en aangezien natuurlijk van op Amerikaansch grondgebied binnengesmokkelde alcoholica zoodanig certificaat niet kan worden verkregen, zou er van de bepaling in kwestie ten opzichte van den clandestienen drankhandel een preventive werking moeten uitgaan. De accijns echter is betrekkelijk onbelangrijk en zoolang het Amerikaansche publiek hooge prijzen betaalde voor smokkeldrank, bestond er geen aanleiding om den handel op te geven wegens het in Curaçao verschuldigde recht. De allerzonderlingste toestand trad dus in, dat de Curaçaosche Fiscus accijns — een consumptiebelasting n.b. — ontving over een aanmerkelijk grootere hoeveelheid gedistilleerd dan in Curaçao werd geconsumeerd en mede profiteerde van den handel waartegen de V. S. bezwaren hadden ingebracht.

In de jaren 1922—1929 steeg de opbrengst van de gedistilleerdaccijns voor het eiland Curaçao van 425.000 tot 900.000 gld. en voor het eiland Aruba van 20.000 tot 167.000 gld., een progressie welke natuurtijk grootendeels verklaard kan worden uit snel toegenomen bedrijvigheid, verhoogd welvaartspeil en bevolkingsaanwas. Deze factoren hebben niet of nauwelijks den toestand beïnvloed op Bonaire, welk eiland evenwel voor de zeilscheepjes gunstiger gelegen is dan de beide andere Benedenwindsche, met betrekking tot de vaart naar het Noorden. Welnu, voor Bonaire steeg de opbrengst van den gedistilleerdaccijns van 28.000 gld. in 1922 tot 84.000 gld. 1925, om daarna gestadig wederom te dalen tot 30.000 gld. in 1929.

Uit deze curve de conclusie te trekken, dat de drankuitvoer gedurende enkele jaren voordeelig genoeg was om den accijns te kunnen opofferen, maar dat nu het vet van den ketel is, lijkt niet te gewaagd.

Wat bij de belastingreorganisatie van destijds zeker ook niet vermoed is kunnen worden, dat is dat er zoo betrekkelijk spoedig weder getornd zou worden aan het beginsel der uniformiteit voor de gezamenlijke zes eilanden. En dit is wat gebeurd is in 1927, toen het Curaçaosche Gouvernement de meening uitsprak dat de drie Bovenwindsche — St. Maarten, St. Eustatius en Saba — behoorden te worden vrijgesteld van een aantal tot dusver gemeenschappelijke belastingen, of liever van de meeste dier belastingen. In de toelichting werd gegesproken van den economischen toestand en van de administratieve inrichting dier eilanden, maar er werd eigenlijk niets gezegd dat als een overtuigende motiveering zou mogen gelden van een zóó bijzonder voorstel; het Gouvernement scheen echter overtuigd dat de Koloniale Raad het er à priori mede eens zou zijn.

Welke belastingen voor de Bovenwindsche Eilanden zouden moeten worden afgeschaft bleek hieruit, dat er voor 1928 nog slechts opbrengsten werden geraamd van de zegelbelastingen, de overdrachtsbelasting en de hondenbelasting, geen belangrijke landsmiddelen op die eilanden, gezamenlijke opbrengst voor St. Maarten, St. Eustatius en Saba een duizendtal guldens per jaar. Al het overige — waaronder invoerrecht, accijnzen en inkomstenbelasting — stond dus te worden afgeschaft.

Nu is er natuurlijk een verschil tusschen ramingen bij de begrooting en daadwerkelijke herziening der belastingwetgeving, maar voor twee belastingen kwam vrij spoedig een wettelijke herziening tot stand; op 1 Januari 1929 trad een verordening in werking waarbij grondbelasting en gebruiksbelasting voor de Bovenwindsche Eilanden werden afgeschaft. Ook in 1929 echter werden nog inkomsten uit de beide — overigens onbeduidende — belastingen geboekt; de grondbelasting bracht zelfs op St. Maarten meer op dan in 1926, op Saba meer dan in 1928, 1927 of 1925, de gebruiksbelasting op St. Maarten meer dan in 1926 of 1925, of Saba meer dan in een der drie onmiddelijk voorafgaande jaren.

Van afschaffing der inkomstenbelasting is verder niets definitiefs bekend geworden, maar het is wel opmerkelijk, dat deze belasting op elk der drie eilanden in kwestie in 1929 meer opbracht dan het gemiddelde der direct voorafgaande vier jaren.

Blijven het invoerrecht en de accijnzen, die tezamen op de drie Bovenwindsche Eilanden meer dan de helft opbrachten van alle belastingen — afgeschafte en niet afgeschafte — bij elkaar.

Is het al reeds een vreemde onderneming van eenzelfde gebied een deel vrij te stellen van belastingen op het buitenland ingevoerde goederen — practisch worden ook de accijnzen geheven van de importgoederen, want eigen productie van aan accijns onderhevige goederen er is nagenoeg niet — in nog eigenaardiger licht verschijnt die onderneming — in verband met den hooger genoemden drankhandel — wanneer men bedenkt dat onze Bovenwindsche Eilanden nog dichter bij de V. S. liggen dan de Benedenwindsche, en vooral dichter bij het Amerikaansche Porto Rico.

Het zwakke punt is natuurlijk de accijns op gedistilleerd, want het invoerrecht op dat artikel is onbeteekenend; wanneer er geen rechten meer zullen geheven worden, dan bestaat het gevaar dat de Nederlandsche eilandjes voor Amerikaansche drankSmokkelaars meer aantrekkelijkheid zullen krijgen als voorraadschuur van goedkoope Whisky etc., om niet te spreken van den invloed, welke er van die goedkoopte zal uitgaan ten opzichte van het drankgebruik der eigen bevolking. Het is van belang er op te wijzen dat op St. Maarten de accijns op gedistilleerd in 1923 ruim 4000 gld. opbracht, in 1929 echter nog geen 1000 gld. Dit eiland heeft n.l. ook een Fransch gedeelte, waar de Fiscus den niet voor eigen consumptie bestemden drank ongemoeid schijnt te laten en dat dus een concurrent is voor den Philipsburgschen uitvoerhandel in gedistilleerd, waarvan geen landingscertificaat kan worden verkregen. Onze beide andere Bovenwindsche Eilanden staan er blijkbaar anders voor; St. Eustatius — met 1000 inwoners — bracht in 1922 ruim 3500 gld. accijns op gedistilleerd op; dit cijfer liep wel terug, maar het bedroeg in 1929 toch nog ruim 2500 gld. En Saba — met 1500 inwoners — betaalde in 1922 ruim 4300 gld., in 1928 en 1929 echter om en bij de 5500 gld.

Thans brengt een wijzigingsblaadje van October j.l. op het Overzicht van de Tariefwetgevingen van Suriname en Curaçao (Regeeringsuitgave) ter kennis van het publiek dat in Curaçao het invoerrecht alleen wordt geheven op de drie Benedenwindsche Eilanden; voor de Bovenwindsche zou dus dit recht zijn afgeschaft, hoewel de Pers daarvan tot nu toe nog niets vermeldde. Het tarief is zóó laag dat verplaatsing van den invoer van de Benedenwindsche naar de Bovenwindsche Eilanden nauwelijks te verwachten valt, maar het invoerrecht bracht in 1929 op alle drie de Bovenwindsche Eilanden ook al weder meer op dan het gemiddelde der vier voorafgaande jaren en men vraagt zich af, wat er dan toch wel van die vrijstelling verwacht wordt. Alleen bezuiniging op de kosten der invordering? Maar dan zullen ook de accijnzen moeten worden afgeschaft, zooals in 1927 voorzien.

Worden de Bovenwindsche Eilanden inderdaad ook van deze laatste vrijgesteld — vooral van den gedistilleerdaccijns — dan zullen de kooplieden van St. Maarten hun zin hebben gekregen, d.w.z. dan zal sterke drank, ook voor wederuitvoer, te verkrijgen zijn voor den enkelen kostprijs in Europa, plus de vracht en de assurantie; met alle gevolgen van dien.

Zou het geen tijd worden tot de Regeering h.t.l. de vraag te richten of het inderdaad de bedoeling is aan het denkbeeld van 1927 volledig uitvoering te geven en of er nu werkelijk in het belang der zoo lang verwaarloosde Bovenwindsche Eilanden geen verstandiger en doeltreffender maatregelen te nemen vallen dan die in verschillende opzichten zoo bedenkelijke vrijstelling van belastingen? Door afschaffing van zeer weinig drukkende belastingen verbetert men den economischen toestand der bevolking niet en van betalingsonmacht bij de contribuabelen is niet gebleken.

Eerder zou er aanleiding bestaan om het belastingwezen — en dan voor het geheele gewest — wederom door Nederlandsche deskundigen te laten herzien; eigenlijk is daarmede al te lang gewacht.

GOUVERNEMENTS-SECRETARIE.

Naar aanleiding van het veelvuldig bij Zijne Excellentie den Gouverneur binnenkomen van verzoekschriften, welke niet van het vereischte zegel zijn voorzien, brengt ondergeteekende hierbij in herinnering dat verzoekschriften aan den Gouverneur, wanneer zij niet uitdrukkelijk van zegelrecht zijn vrijgesteld, op zegelpapier van f 0.50 moeten zijn gesteld.

Curaçao den 2n Maart 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

BOOMGAART. 3—3

BERICHTEN

Welkom.

Woensdag ll. viel hier binnen de Canadeesche torpedojager „Champlain" komende van Trinidad.

Gisteren avond had er een gala voorstelling plaats voor de officieren van genoemd oorlogsschip in Teatro Ideal.

Zondagmiddag zal een elftal ervan matchen tegen het elftal van den C. V. B. dat gevormd is om te matchen tegen het Venezolaansch team. Het schip, met 93 koppen bemand, zal hier blijven tot Maandag de 16den.

Welkom aan Etat Mayor en bemanning.

Brand.

In den voornacht van Woensdag op Donderdag ontstond er brand in een van de houten gebouwen naast de Caribbean Ice Co. in de Theaterstraat Het pand bestond uit een winkel, een depôt en een garage, in eigendom toebehoorende aan de heer A. L. en bewoond door een Curaçaonaar, gehuwd, met een Engelsch sprekende vrouw.

Even voor 11 werd de brand opgemerkt, naar we vernamen in de garage; onmiddelijk werd er alarm gemaakt en de politiebrandweer opgebeld, hetgeen geschiedde van uit de Columbusstraat te 11.10 uur. Te 11.20 reed de eerste wagen volledig bemand uit en was 11.25 ter plaatse. Bij het uitleggen der slangen, waaraan enkele burgers meehielpen, werd een slang stuk getrokken, hetgeen een klein oponthoud veroorzaakte.

Doch het vuur had, doordat de gebouwen van hout waren en vele licht brandbare stoffen bevatten, reeds zulke afmetingen aangenomen, dat er niet veel meer te redden viel. In korten tijd was alles een prooi der vlammen.

Naar men zegt, is er voor een waarde van ongeveer f 30.000 verbrand aan goederen.

De brandweer deed al haar best om den brand zooveel mogelijk te beperken, en bleef tot bij 3 uur op het terrein, bezig met nablusschings- en opruimingswerk. Er is hard gewerkt.

Wij vernemen nog, dat de Engelsche vrouw door enkelen uit het publiek beschuldigd werd, den brand te hebben gesticht; iets, waarmee zij dien dag, naar aanleiding van een huiselijken twist, hetgeen meermalen voorkwam, zou gedreigd hebben. De recherche heeft de zaak in onderzoek.

Treurig ongeval.

Wij vernemen dat op Aruba een politiemilitair E. H. v. d. B. van z'n motorfiets gevallen is. Door het springen van den band ging de fiets slingeren, en vloog hij eraf. Naar het hospitaal vervoerd constateerde de dokter een hersenschudding, waaraan hij kort daarna overleed. Hij zou over een paar maanden naar Holland terugkeeren, en was de kostwinner voor zijn moeder, aan wie wij onze hartelijke deelneming betuigen.

„Statendam."

Het was een mooie prestatie van ons loodswezen, toen Zaterdagmorgen zoo statig de „Statendam" onze haven binnenkwam — 'n schip van 42.000 ton, 700 voet lang, het grootste dat hier ooit is binnengekomen. Dat we hier goede loodsen hebben, is bekend en reeds meermalen gebleken. We herinneren ons nog uit den tijd vóór dat de havenmond verbreed en de haven uitgediept werd, ongeveer 20 jaar geleden, hoe reeds onze loodsen De Brot en van der Hoeven hier het eerste toeristenschip binnenbrachten, de „New York" van ongeveer 18.000 ton. Dat was een prestatie, om er de pet voor af te nemen. En nu, na zooveel jaren van verbetering onzer haven, krijgen we het grootste schip der Nederlandsche handelsvloot binnen, een feit, dat den naam van onze haven zeer ten goede zal komen.

Ons eeresaluut aan den havendienst en speciaal aan den heer loods Benne, die dat kranig stuk zoo mooi heeft klaargespeeld.

Auto-ongeluk.

Verleden week Donderdag reed in de buurt van Soto de auto van den heer E. L. tegen den stronk van een boom, met zulk een vaart, dat de auto geheel vernield werd. De stronk drong den auto binnen, tot aan het stuurwiel, en moest worden afgezaagd om den chauffeur uit zijn benarde positie te redden. Zijn vader, die naast hem zat, liep ernstige verwondingen op.

Onmenschelijk.

Donderdagmiddag werd in het Hospitaal binnengebracht een man dien men in zeer betreurenswaardigen toestand langs den weg gevonden had. Hij was blijkbaar aangereden door een auto, doch deze moet doorgereden zijn zonder zich verder om het slachtoffer te bekommeren.

Tot heden heeft men niet kunnen ontdekken, welke auto het geweest is.

De arme man verkeerde in zulk een toestand, dat hij een half uur na aankomst in het hospitaal overleed.

Zijn hoofd was heelemaal verbrijzeld en zijn linkerbeen gebroken. Uit een reçu van een brief dat men in een van zijn zakken vond, kon men zijn identiteit vaststellen; het was een zekere M. B. Mollah, Britsch Indiër van geboorte, afkomstig van Britsch Guiana.

Monument van Commandant Appel.

Volgens „La Prensa" is het monument, dat op initiatief van enkele burgers zal opgericht worden ter nagedachtenis van den bekenden Commandant Appel, per SS. „Virgilio" uit Italie aangekomen. Het bestaat uit een prachtig voetstuk, waarop vier kolommen in Carrarisch marmer en daarop de buste van Commandant Appel in brons. Naar wij vernemen, een prachtig stuk werk, dat een sieraad zal zijn voor onze stad en een waardig monument voor dezen verdienstvollen man.

Suriname's toekomst.

In ons vorig nummer, aldus K. W. zeiden wij te zullen terugkomen op de voordracht op 13 Maart 1930, door den heer S. P. L'Honore Naber voor „Onze Vloot" gehouden over *„De West-Indische Compagnie in Brazilië en Guinee"* thans in druk verschenen.

De ons toegestane ruimte laat niet toe een overzicht te geven van de zeer belangrijke voordracht, waartoe deze zich ook bezwaarlijk leent. Wij bepalen ons tot hetgeen de heer Naber, aan het slot van zijn voordracht, over Suriname zeide: hij wijst er op „hoe een zóó helderziend Souverein als de groote Koning Willem I de West-Indiën als het beste deel van ons koloniaal bezit beschouwde, zóó, dat de Koning een stoomdienst op West Indiën opende in 1827, dat is: in een tijd, toen nog geen andere natie dan de onze den Atlantischen Oceaan onder stoom was overgestoken"....

.... „Maar wij moeten bij dit alles niet vergeten, dat Suriname in de 18de eeuw een allerbelangrijkste producente van suiker en katoen was geweest en in de jaren van Koning Willem I nog was. Dat alles is veranderd, zóó, dat er onder u zullen zijn die meenen, dat wij aan een Brazilië, tweemaal meer waard dan Suriname, *niet* heel veel hebben verloren. Maar dit gebrek aan waardeering zal voorbij gaan. U is toch bekend, dat de ontwikkeling van Suriname slechts afhangt van één vraagstuk, dat eenmaal ook zijn oplossing vinden zal. Dan zal de bloei terugkeeren, dan zal het inzicht van Willem I weder triumfeeren, gelijk de Koning ten aanzien van Curaçao, gansch onverwacht, gelijk gekregen heeft. Laten wij dus in onze waardeering liever omgekeerd te werk gaan. Laat ons niet zeggen: wij hebben daar ginds in Brazilië twee Suriname's verloren, maar laat ons dubbel dankbaar zijn voor het half Brazilië dat wij in Suriname hebben overgehouden; laat ons dankbaar zijn voor het koloniaal reservaat dat daar nog tamelijk renteloos ligt, maar zijn rente wel weer zal gaan opbrengen en laat, wie zijn scherfje bij zou kunnen dragen tot den bloei van onze West-Indische bezittingen, zich de moeite van het aanbrengen willen getroosten"....

Hier past een hartelijk bravo voor den geachten spreker.

Militaire oefening.

Dinsdag avond had een groote oefening plaats onder leiding van Kapitein Ravelli.

Een Noordpartij te Hato gelegerd zond een afdeeling uit om te verkennen hoe het voor Emmastad gelegen terrein door de Zuidpartij was bezet, en zoo mogelijk het Wilhelminadok te vernielen. De Noord-partij werd gevormd door het V. K. C., terwijl van de Zuidpartij de Mariniers, de landingsdivisies der schepen en de B. W. Emmastad het voor Emmastad gelegen terrein bezetten.

De Noordpartij, het V. K. C. onder commando van Luit. Meyboom splitste zich in vier patrouilles om het terrein te verkennen. De rechter patrouille stond onder commando van luit. Winkel bijgestaan door majoor Schlag, twee midden patrouilles, een onder luit. Isbrucker en het ander onder serg. Dietz en de linker patrouille onder comm. van den adj. onder off. Hernandez.

De oefening was keurig en 't was aardig om die manneties op Islaterrein te zien sluipen en kruipen tusschen de pijpen.

De patrouille onder Lt. Winkel mocht het gelukken, door gebruikmaking van een boot het dok te bereiken, waarmede aan de opdracht was voldaan. Aangemoedigd door dit succes zette deze patrouille haar tocht voort en landde ten slotte op Negropont, waarna de oefening werd gestaakt.

Van beide zijden werd met veel animo gewerkt, zoodat de oefening goed geslaagd mag worden genoemd, waartoe de medewerking der Heeren scheidsrechters zeer veel heeft bijgedragen.

Na de oefening kreeg het V. K. C. een pluimpje van Kapt. Ravelli die erg tevreden was over het tactisch optreden van onze vrijwilligers.

Nu vooruit Jongens, verdedigt uw land, want het is een van de eerste plichten van een getrouwen landsdienaar.

Politiebericht.

Aan de Politiewacht Cas Chiquito is als gevonden gedeponeerd, en aldaar voor de rechthebbende verkrijgbaar een compleet reservewiel van een auto.

Voetballen.

Verleden Zondag speelde A I — A B met een uitslag van 1—1.

Het spel was in 't algemeen goed; Indien ik mijn opinie mag openbaren, zou ik den Bond willen verzoeken om onze links-half te willen veranderen. Nahar speelde vroeger goed, maar tegenwoordig hebben wij nog betere spelers.

Aangezien het hier gaat om de eer van ons Curaçao zou ik gaarne willen zien dat Ma-Na-San of Dofo de Windt de plaats innam van Nahar.

Hernandez.

Officieele Berichten.

(van verleden week.)

Aan den Advocaat-Generaal bij het Hof van Justitie in Curaçao, C. J. Debrot, is wegens langdurigen onafgebroken dienst van meer dan 10 jaren, een jaar verlof naar Nederland verleend.

De Commies J. P. E: Gorsira, tevens dienstdoend ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij het Kantongerecht alhier, werkzaam ten parkette van den Procureur-Generaal, is tijdelijk belast met de waarneming der betrekking van Advocaat-Generaal bij het Hof van Justitie in Curaçao.

De monteur bij Openbare Werken, J. H. Vergahen is gedurende één maand geschorst.

Wynandus Hubertus Claessens, Willem Gysbertus Booden, Barteld Arie Hoks, Hendrik Adama, Woutherus Gerhardus Johannes Beek, Albertus Sussebeek, Douwe Dijkstra en Tobias Bene Hector zijn benoemd tot agenten 1ste klasse der burgerpolitie in Curaçao.

De Heeren Herke Meersma en Mathieu Joseph Maria Gemmeke zijn belast met de waarneming der betrekking van Hoofd-Inspecteur der Burgerpolitie in Curaçao, en Hendrikus van Rijswijk, Dirk Ederzeel, Jannes Christiaan Wainrich, Isaak Jacobus Hooftman, Gerard Frans Schalen, Leendert Gerard Gijger, Cornelis Theodorus van Beek, Hendrik Groot, Lambertus Jasperse, Gerrit Postma, Cornelis van der Moren en Leendert Hoogerwerf zijn belast met de waarneming der betrekking van agent 1ste klasse der burgerpolitie in Curaçao.

De heer Frederik Hendrik Sardeman, is benoemd tot Gouvernements-veearts in Curaçao.

Aan den Ontvanger op St. Martin N. G., G. A. Huith, is wegens ziekte, een maand vrijstelling van dienst verleend.

Hr. Ms. Arend.

Maandig a. s. zal Hr. Ms. *Arend* naar Suriname vertrekken, waar men 19 dezer hoopt aan te komen. Men hoopt hier ongeveer 3 April terug te zijn. Naar wij vernemen zullen de reis meemaken de Heeren mr. M. VAN DIJK. Procureur Generaal, J. HAAYEN, Inspecteur de Belastingen en DR. C. J. SAMSON.

Voorspoedige reis.

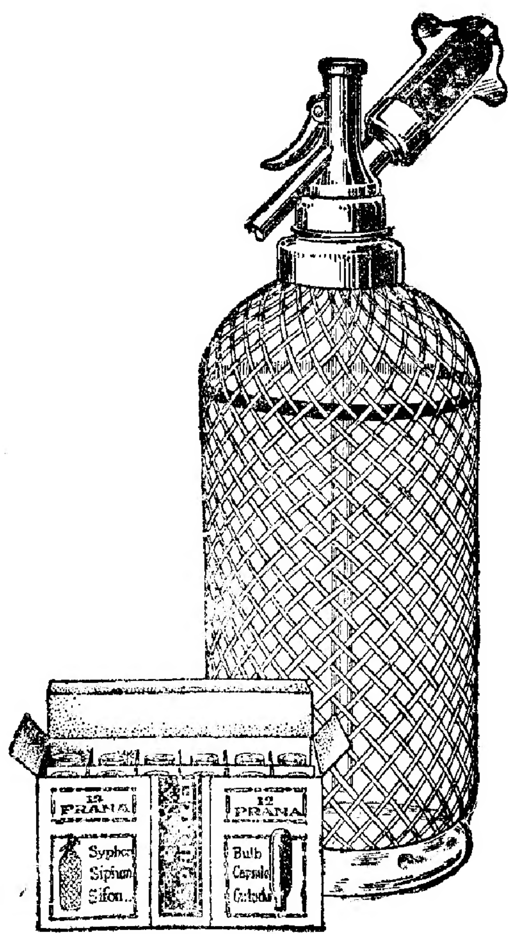
PAS ONTVANGEN

Soda-Water
SYPHONS,
Toebehooren
en Capsulen.

SUNNY ISLE.

L. Reck.

Breedestraat -- Punda.

Dood neergevallen.

Zaterdag morgen zakte een man die met een karretje vleesch van de slachtplaats kwam, plotseling ineen op den Pietermaaiweg, ter hoogte van de hoedenschool, en was onmiddelijk een lijk.

B. L. Whisky.

In dank ontvangen van den heer ADHEMAR HENRIQUEZ enkele monsterfleschjes en keurige reclameartikelen van de zoo bekende Whisky van *Bullock Lade & Co Ltd.* van Glasgow en Londen.

Deze Whisky, waarvan reeds een groote hoeveelheid is aangekomen, is in alle bekende winkels te krijgen.

Dank!

Levenskracht

Overvloed van kracht en energie voor werk en vrijen tijd — dat zal Sanatogen U geven, omdat het de krachten van bloed, zenuwen en spieren van uit de kern — de cellen — opbouwt en versterkt.

Sanatogen is schriftelijk aanbevolen als een ideaal versterkend voedsel door meer dan 24.000 geneesheeren.

Overwin slapte, zenuwzwakte, spoedige vermoeidheid door eens eenigen tijd Sanatogen te nemen.

SANATOGEN

Het Zenuwsterkend Voedsel.

Verkrijgbaar bij alle Apothekers.

Olie-nieuws.

Volgens een bericht van de U. P. van 9 dezer zou Zondag ll. in Mexico de boycot beginnen tegen de Venezolaansche gasoline, waarvan de Huasteca Petroleum Mij pas nog 25 millioen liter invoerde. Alle bunkerstations van de Huasteca zullen verlaten worden. De automobielen zouden vlaggen voeren in de Mexicaansche kleuren en opschriften ten gunste van het boycot, waarvan het voornaamste doel is de werklieden van de plaatselijke rafinaderij van de „Eagle Co" te beschermen en de heropening van van de Huasteca Co te verkrijgen.

De werkliedenorganisaties voeren een campagne door heel het land en hebben tot president Ortiz Rubio een verzoek gericht om de invoerrechten op gasoline te verhoogen. Alle plaatselijke chauffeurs weigeren de ingevoerde gasoline te gebruiken.

Hr. Ms. „Van Galen" naar Indië.

Wij lezen in het Februari-nummer van „Onze Vloot", dat Hr. Ms. „Van Galen", die 21 Februari van hier naar Oost-Indië vertrok, de reis maakt rond de Kaap de Goede Hoop. Hiermede zal na eenige tientallen jaren — sedert de nadagen van den zeiltijd — wederom een oorlogsvaartuig van dien naam genoemde Kaap ronden.

3 Maart van Trinidad vertrokken is de aankomst te Pernambuco gesteld op 9 Maart; vertrek Pernambuco 19 Maart, aankomst Nobi (Angola) 23 Maart; vertrek Nobi 28 Maart, aankomst Kaapstad 3 April; vertrek Kaapstad 19 April, aankomst Mombassa 27 April, vertrek Mombassa 29 April, aankomst Colombo 8 Mei, vertrek Colombo 16 Mei, aankomst Sabang 20 Mei. 28 Mei hoopt men van Sabang te vertreken om 1 Juni te Batavia aan te komen.

J. M. A. BEEK

a/b SS. „TEUTONIA"

o. a. t. n.

wegens ziekte verhinderd afscheidsbezoeken af te leggen.

Een conflict.

Wij meenen, dat het 't liberale weekblad *De Vrijheid* geweest is, dat eenige weken geleden sprak van een conflict tusschen gouverneur en Kolonialen raad, omdat de laatste afwees het verzoek van den gouverneur, om vooraf in de gelegenheid te worden gesteld met in den raad te houden redevoeringen. Nu moet men tweeërlei onderscheiden: de gouverneur heeft zoowel voorafgaande inzage van te houden redevoeringen gevraagd, als om in de gelegenheid te worden gesteld aanstonds te antwoorden op critiek op bestuursdaden. Het eerste is geweigerd. Het verzoek was o.i. een vergissing, die nooit tot eenig conflict kon leiden. Aan het tweede verzoek heeft de raad in zoover willen voldoen, dat zij toezegde, zooveel doenlijk, van tevoren de onderwerpen, waarover gesproken zou worden, aan den gouverneur op te geven. Wij hebben reeds eerder gezegd, dat wij in dit laatste nog een stap verder zouden willen gaan, en bepaalde vragen aan den gouverneur vooraf meedegedeeld zouden willen zien, natuurlijk zonder de inleidende redevoering. Wij beschouwen het als een gevolg van dit laatste besluit, dat in een der laatste vergaderingen van het vorige jaar een bestuursgemachtigde tegenwoordig was, toen de nummering der huizen ter sprake gebracht werd, die overigens niet op de dagorde stond. Ofschoon hij een o.i. verkeerd vooruitloopen op een beslissing van den raad had te verdedigen, heeft deze ambtenaar met talent de zaak uiteengezet.

Maar nu is er iets anders. Wij hebben de wonderlijke briefwisseling tusschen gouverneur en Kolonialen raad over de uitvoering van het bouwplan meegedeeld, die natuurlijk moest doodloopen, omdat de raad de gelden eenmaal had toegestaan en de uitvoerende macht bij de gouverneur berust. Het laatste, wat wij nog niet konden mededeelen, is een brief van den raad met betuiging van leedwezen erover, dat geen rekening is gehouden met zijn ernstige bezwaren bij het samenstellen van het bouwplan en evenmin met zijn verzoek, om wegens de ongunstige tijdsomstandigheden in overleg met den raad het bouwplan aan een grondige herziening te onderwerpen.

Een briefschrijver in het *Handelsblad* (het is ons een vreugde uitdrukkelijk de belangrijkheid van dezen brief, in het nummer van 21 dezer ochtendblad) leidt uit een en ander af, dat het bestuur op het oogenblik nog niet erg doordrongen is van den ernst van den economischen toestand, en vraagt: zal het in de naaste toekomst op een botsing tusschen den gouverneur en den Kolonialen raad uitloopen, wanneer het bestuur zijn economische politiek niet spoedig wijzigd?" Aldus het K. W.

Verschil van meening en van inzicht behoeft nog niet noodzakelijk tot een conflict te leiden; en zal er in het gegeven geval ook wel niet toe leiden. De omstandigheden zijn thans zoo, dat er met de uiterste zuinigheid moet gewerkt, zonder echter ook weer het noodzakelijke te verwaarloozen. Daarover is ieder het eens, zoo Bestuur als Raad. Dat er omtrent de meer of mindere noodzakelijkheid van een of ander werk verschil van meening bestaat, kan wel niet uitblijven. Dit geeft echter geen reden om van conflict te spreken. Zoo blijkt er volgens de gewisselde stukken verschil van meening te bestaan omtrent de wijze van oplossing van het watervraagstuk. Voor beide oplossingen valt iets te zeggen; al lijkt ons de opvatting van den Raad meer afdoend en bevredigend, niet alleen voor het stads- maar ook voor de buitendistricten, die evenveel recht op hulp hebben als de stadsbevolking.

Waarom lijden aan de lever?

Waarom geplaagd worden door onooglijke gelaatsvlekken, geelgetinte oogen en een gevoel van verveling en lusteloosheid?

Hoofdpijn, duizelingen, last van de gal komen er gewis nog bij. U moet uw trage levе prikkelen, de gal doen vloeien door Carter's Kleine Leverpillen te gebruiken.

Ze werken tevens als een zacht, zuiver plantaardig laxeermiddel, vrij van calomel en giftige ingrediënten. Ze zijn klein, gemakkelijk door te halen en U raakt er niet aan verwenld. Deze pillen zijn geen purgeermidde dat kramp of pijn noch onaangename nawerking veroorzaakt; integendeel, ze werken opwekkend.

Alle apothekers vekoopen de echte roode pakjes.

Apothekersexamen.

Deze week heeft de Heer JOHANNES F. DE WINDT met goed gevolg zijn apothekersexamen afgelegd.

Onze hartelijke gelukwenschen.

TE KOOP.

een CHRYSLER NEW SIX
een CHRYSLER „50"

in goede conditie bij

Tischer & Co.

1—2

R. K. ZEEMANSHUIS

zoekt een net persoon, om zich met het beheer daarvan te belasten. Brieven met voorwaarden, te richten onder letter Z aan het bureau van dit blad.

vraagt tevens een in goeden staat zijnde biljart met bijbehooren. Brieven onder letter B aan bureau van dit blad.

Zeer moderne ameublementen.

COMPLETE STELLEN VOOR:

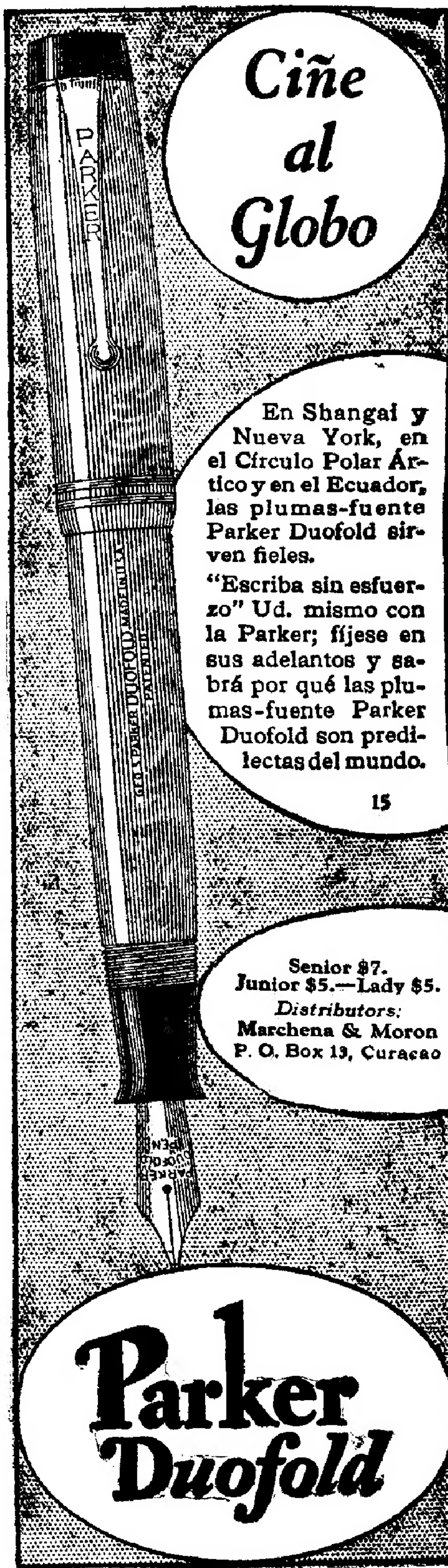
Slaapkamer, Eetkamer en Heerenkamer van Mahonie- en Eikenhout.

Complete stellen RIETEN STOELEN en verschillende kwaliteiten.

Verkrijgbaar bij;

TISCHER & Co.

3—1

OFRECEMOS

KELLI's Ginger Ale

por major en cartones de 2 docenas.

Tischer & CO.

Lamparas
Bosch

para bicicletas donde TISCHER & Co. 2—1

TE HUUR.

op de plantage **„Van Engelen"**, *tien minuten van de stad,* **drie** *Heerenhuizen, met bijbehoorende regenbakken en garages.*

Huurprijs vroeger f 75 elk p.m. **thans** *slechts f 45 elk p.m.*

Te bevragen bij

J. L. C. MONSANTO.

Bargestraat.

Scharloo.

1—3

„LA FAMA" Agentschap.

Wedstrijd voor het jaar 1931

f 5000.00.

Naar aanleiding van de grooter wordende vraag naar **Sigaretten „LA FAMA"** en **„CREMAS"** wil het Agentschap hare klanten zoo veel mogelijk profijt laten krijgen bij het koopen van die zoo goed bekend zijnde sigaretten van de N. V. Tabacalera de Santo Domingo, R.D. en heeft daarom een wedstrijd georganiseerd voorhare clienteele, nu beginnende en 30 December van dit jaar eindigend.

Het doel van het agentschap is hare klanten op een doeltreffende wijze van een beter percentage te doen genieten dan welke andere sigaret ook.

Nadrukkelijk wordt de aandacht gevestigd op het feit, dat de sigaretten niet beneden den vastgestelden prijs mogen worden verkocht. Indien mocht blijken dat dit wel geschiedt, dan zal de verkooper in kwestie van deelneming worden uitgesloten.

BEPALINGEN.

Er zal een bedrag van **Vijfduizend Gulden** in geld beschikbaar worden gesteld en verdeeld als volgt:

1. Twee (2) premies van f 500.00 voor ieder van de twee klanten, die de grootste hoeveelheid sigaretten **„LA FAMA"** of **„CREMA"** verkocht hebben.
2. Vier (4) premies van f 300.00 voor ieder van de vier klanten die de grootste daaropvolgende hoeveelheid siggretten verkocht hebben.
3. Vier (4) premies van f 225.00 voor ieder van de vier daaropvolgende klanten.
4. Vier premies van f 150.00 voor ieder van de vier daarop volgende klanten.
5. Dertien (13) premies van f 100.00 voor van de dertien daarop volgende klanten.

Op 30 December zal een commissie ten kantore van het agentschap bijeenkomen, om aan de hand van de boeken uit te maken wie recht op de prijzen hebben.

Op 31 December krijgen de rechthebbenden een cheque op Maduro's Bank, Hollandsche Bank voor West Indië of Curiel's Bank tot het bedrag van hun premie.

Aan alle rookers van de kwaliteit sigaretten **„LA FAMA"** en **'CREMAS"** zal ter gelegenheid van den verjaardag van onze geëerbiedigde Koningin Wilhelmina op 31 Augustus van dit jaar een cadeau ten kantore van het agentschap worden uitgereikt.

Kooplieden: doet Uw best **„LA FAMA"** en **CREMAS"** sigaretten in groote hoeveelheid te verkoopen en vergroot Uw kans op een deel van de **VIJFDUIZEND GULDEN**.

Rookers: weest overtuigd dat deze sigaretten tot de beste van de wereld behooren en tot de voordeeligste.

„LA FAMA" „CREMAS"

1—4

JANUARI.

ZEILSCHEPEN

	Aantal	Bruto (Inhoud in M³.)	Netto (Inhoud in M³.)
Jan.	128	14.061	11.996

STOOMSCHEPEN

	Aantal	Bruto (Inhoud in M³.)	Netto (Inhoud in M³.)
Jan.	412	4.436.102	2.487.271

Zeilvaart gedurende de maand December 1930.

Aangekomen van:		*Vertrokken naar:*	
Aruba	26	Aruba	30
Bonaire	37	Bonaire	31
Cumana	1	Guanta	5
Guanta	2	Jamaica	1
La Guayra	2	La Guaira	1
Las Piedras	4	Las Piedras	7
La Vela	18	La Vela	14
Pto Cabello	23	Porlamar	1
Rio Hacha	1	Pto. Cabello	27
Saba	1	Rio Hacha	2
St. Eustatius	2	San Juan P. R.	1
St. Vincent	2	St. Martin	2
Tucacas	6		
Zee	3		
Totaal	128	Totaal	122

AMBACHTSCHOOL

„Sint Jozef"

C. R. K. Volksbond.

Het Hoofdbestuur van den Curaçaoschen R. K. Volksbond, maakt bekend

1. dat het begin April een ambachtschool hoopt te openen, speciaal voor het timmervak.

2. dat er praktisch en theoretisch onderwijs in het vak zal gegeven worden.

3. dat als leerling voor deze vakschool kunnen worden aangenomen jongens, kinderen van Curaçaosche ingezetenen, die de lagere school doorloopen hebben, en niet jonger zijn dan 13 en niet ouder dan 16 jaar.

4. dat er gelegenheid tot inschrijven bestaat ten kantore van den C. R. K. Volksbond, Kerkplein Otrabanda.

5. dat op Zaterdagmorgen 21 Maart ten half negen een toelatingsexamen zal worden afgenomen,

voor de jongens bewesten de haven in de St. Vincentiusschool - Otrabanda, en voor de jongens beoosten de haven in het St. Thomascollege - Pietermaai.

Curaçao 13 Maart '32.

De Commissie van Beheer.

KONINKLIJKE NED. STOOMBOOT MIJ.

Afvaarten van Curaçao:

NAAR Pto. Colombia, Cartagena, Cristobal en Pto. Limon:

SS „Venezuela"	19 Maart
SS „Costa Rica"	30 Maart
SS. „Simon Bolivar"	15 April
SS. „Crijnssen"	29 April

NAAR Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad, Barbados, Plymouth, Havre, Amsterdam en Hamburg:

SS. „Colombia"	19 Maart
SS. „Venezuela"	2 April
SS. „Costa Rica"	16 April
SS. „Simon Bolivar"	30 April

Naar Port-au-Prince en New-York:

SS. „Stuyvesant"	19 Maart
SS. „Cottica"	2 April

NAAR Pto. Cabello, La Guaira, Cumaná Guanta, Pampatar, Carúpano, Trinidad, Demerara, Paramaribo, Madeira Havre, en Amsterdam:

SS. „Nickerie"	22 Maart
SS. „Stuyvesant	12 April

Direct naar La Guaira

SS. „EL LIBERTADOR"	25 Maart
SS. „EL LIBERTADOR"	8 April

Naar Pto. Cabello en New York:

SS. „Medea"	20 Maart
SS. „Luna"	27 Maart

Naar Cristobal en Pacific Coast:

SS. „Bodegraven"	15 Maart
SS. „Haarlem"	26 Maart

Direct naar Rotterdam:

SS. „Brielle	25 Maart
SS. „Ares"	8 April

Naar ARUBA EN MARACAIBO:

SS. „Calypso"	22 Maart
SS. „Medea"	13 April

Naar Sint Martin:

SS. „Midas"	7 April
SS. „Midas"	5 Mei

Naar Bonaire:

SS. „Atlas"	16 Maart

VAARPLAN SS. „EL LIBERTADOR".

Vertrek van Curaçao	Zondag	15 Maart	2	p.m.
Aankomst te Aruba	„	15 Maart	8	p.m.
Vertrek van Aruba	„	15 Maart	9	p.m.
Aankomst te Maracaibo	Maandag	16 Maart	10	a.m.
Vertrek van Maracaibo	Dinsdag	17 Maart	2	p.m.
Aankomst te Aruba	Woensdag	18 Maart	5.30	a.m.
Vertrek van Aruba	„	18 Maart	6.30	a.m.
Aankomst te Curaçao	„	18 Maart	2	p.m.
Vertrek van Curaçao	Donderdag	19 Maart	4	p.m.
Aankomst te Maracaibo	Vrijdag	20 Maart	10	a.m.
Vertrek van Maracaibo	Zaterdag	21 Maart	10	a.m.
Aankomst te Curaçao	Zondag	22 Maart	6	a.m.
Vertrek van Curaçao	„	22 Maart	2	p.m.
Aankomst te Aruba	„	22 Maart	8	p.m.
Vertrek van Aruba	„	22 Maart	9	p.m.
Aankomst te Maracaibo	Maandag	23 Maart	10	a.m.

N. B. Aan boord van de Colon- en Suriname-lijn-schepen worden geen bezoekers toegelaten, tenzij in het bezit van een toegangskaart uitgegeven door het Hoofdagentschap.

Alle aanvragen voor lunch en diner aan boord van de Colon- en Suriname-lijn-schepen, gedurende het oponthoud in deze haven, moeten gericht worden aan het Hoofdagentschap.

Toelating tot de Westwerf: UITSLUITEND via het hek aan de Havenstraat.

Mooie Burgerhuizen te huur.

40 gulden per maand,
Vrij water — van alle gemakken voorzien — rustig gelegen.
10 minuten van de stad op JANWE.

Te bevragen bij

H. VAN DER HOEVEN

Janwé.

M. Bleekveld-Curaçao N. W. I.

maakt het Publiek bekend, dat hij oude stukken opkoopt, oud geel en rood koper, lood, zink, aluminium.

Voor inlichtingen wende men zich tot zijn winkel.

Pietermaaiweg 4. 1—4

INGEZONDEN.

Aruba, Maart 1931.

M. d. R.

ARUBA'S TOEKOMST.

Lang vóór dat men op Curaçao bedacht was dat er ooit een Venezuela zou bestaan uit welks bronnen het vloeiende zwarte goud in overvloed zou stroomen tot Curaçao, om aldaar het eerste proces van verfijning te ondergaan, lang vóór dat men gedroomd had van een komend tijdperk van olieproductie, veel minder van overproductie, hield Ingenieur J. C. LOMAN in de benedenlokalen van Loge Concordia voor de groep „Algemeen Nederlandsch Verbond" te Paramaribo in 1909, zijne lezing over „De naaste toekomst van Curaçao als wereldhaven".

TOEN had de lector op het oog de komende ontwikkeling van Curaçao als Kolenstation, wanneer eenmaal het Panamakanaal tot stand zou zijn gekomen.

De ziener had goed gezien en zijne profetie werd overtroffen.

Niet alleen bekwam Curaçao door zijn geografische ligging de eereplaats voor de toen nog langzaam, doch zeker toenemende stoomvaart door het Panamakanaal, als kolenstation, doch ging tegelijkertijd ook daarmee in de hoogte zijn algemeene ontwikkeling, door tevens als kolenstation ook de plaats in te nemen als algemeene doorvoer- en overlaadplaats en eenige haven in West-Indië als internationaal kruispunt.

Curaçao werd gerenommeerd. Het kwam in aanzien en werd geboekt onder de havens van eerste beteekenis. Zijn toekomst was verzekerd.

En toen het zwarte goud van onzen nabuur, de Venezolaansche Republiek, naar elders moest worden vervoerd om de logge, zwarte olie in heldere stof te verfijnen, kreeg Curaçao, juist door zijn eigenaardige, gunstige geografische ligging de voorkeur, om ook zijn verfijningsproces te ondergaan. En met het eiland, de menschen en met de menschen de ideeën.

Als eenige uitverkorene ontpopte het toenmalige nauwelijks gewaardeerde eiland zich tot een betwiste, bevoorrechte plaats, vroeger slechts besproken om den tot nu toe nooit vergeten en veel gehekelden handel (?) van de West-Indische Compagnie.

EUREKA! Het werd het Centrum der zeevarenden tusschen Oceanen en Zeeën en als Koningin der Caraibische Zee voerde het den scepter tot niet weinig eer der Nederlandsche natie.

Curaçao werd een wereldhaven. Enorme metamorphose.

Het volk had er baat bij. En de inheemsche bevolking groeide aan met de zich daarbij aanvoegenden en de zich daarmede aanpassenden.

Het Centrum der zeevarenden werd ook een centrum van alle nationaliteiten. Er was brood voor een ieder en Curaçao opende gastvrij zijn deuren voor een ieder, voor allen. Zelfs vriend en vijand.

De fiscus groeide. Zoetjes aan verminderde de geldelijke steun van het Moederland. Het kostbare pleegkind werd troetelkind en met liefkozingen overladen. De tijden kunnen veranderen.

Het had Mama niet zoo hard meer noodig om een jurkje of nu en dan en nieuwe uitzet te vragen, waarvan dan nog veel moest worden overwogen, besproken en getalmd over kleur, prijs en stof, eer het haar gegund werd.

Voor haar brak de tijd aan, dat zij hare modisten kon requireeren uit welk deel der wereld ook, om naar eigen smaak en met de fijnste snit haar die toiletten te maken, waarop zij als elegante dame aanspraak had. En zij deed het ook. Zoete vreugd.

Heerlijke metamorphose.

Zij hief haar hoofd fier op en bij dat al vergat zij haar zusje.

Haar minderjarige mede-pleegzuster. Het kindje Aruba.

Dit was haar een sta-in-den-weg, want vele varkens maken de spoeling dun, niet waar?

Maar kinderen worden groot. En eens zou zusje ook wel den kinderschoenen ontwassen. Het bedeesde, op den áchtergrond gehouden meiske zou wel eens ook meerderjarig worden en dan op haar beurt in de melk hebben te brokkelen.

En die tijd brak aan.

Wat toen DE EENE over het hoofd had gezien, viel DEN ANDEREN dadelijk op.

2×2 is 4, zegt de Yankee.

Als de vaart van San Carlos naar Curaçao 24 uren duurt en van San Carlos naar Aruba 16 uren dan is er logisch berekend met elke reis een aanwinst van zegge ACHT UREN.

En voor den BUSINESSMAN zegt dit veel.

En Aruba werd op zijn beurt THE RIVAL en COMPETITION STARTED.

En als Curaçao door zijn eigenaardige, gunstig geografische positie aanspraak deed gelden op den naam van een toekomstige doorvoerhaven, dan doet Aruba niet onder, omdat zijn positie geografisch nog eigenaardiger en gunstiger is.

Temeer omdat er geen rekening behoeft te worden gehouden met de eenige, ongemakkelijke invaart, zooals bij de oudere zus het geval is. Het Kanaal.

De handel van Curaçao moest zich ontwikkelen. Natuurlijk.

Omdat er een wereldhaven van te maken was; en het kwam tot stand. Als eenmaal het voornemen, de middelen en de wil bestaan om iets te stichten en op te voeren, is het halve werk geschied.

En wat voor vijftien jaren terug plaats vond op en voor Curaçao is thans precies eender met Aruba. De toestand verschilt niet veel.

De omstandigheden tot landing op Aruba zijn veel gunstiger dan op Curaçao. Er is veld te over.

Een tweede Kolenstation zou niet overbodig zijn. Er behoeft geen monopolie voor den eene te bestaan. Het algemeen belang verdient de voorkeur. Er moet initiatief wezen. Als het er maar was.

Er kunnen geen bezwaren worden opgeworpen. Slechts het egoisme zal dit bestrijden. Waarom ook niet op Aruba een tweede kolenstation? Men zal opwerpen dat schepen die kolen innemen minder en minder worden. Goed. Dan zou Curaçao geen baat erbij hebben er een kolenstation erop na te houden. Het is evenwel anders.

Men moet aan de toekomst denken. Men moet niet vergeten, dat én Curacao én Aruba beiden strategisch uitstekend liggen.

Aruba nog beter dan Curacao. De laatste oorlog is er nog niet geweest. Alles draait hierop neer. Dan zal er wel kolen noodig wezen, niet?

Dan zal Curacao de eenigste bunkerplaats zijn. Maar in tijd van oorlog is er haast, en gemak voor spoed een allereerste vereischte. Dan steekt Aruba Curacao de loef af. Het behoeft geen betoog.

Reeds bunkeren groote olietankers dagelijks op Aruba.

Wie de vergelijking maakt van in- en uitvoer van ruwe olie en gasoline tusschen deze beide zustereilanden zal voor verrassende cijfers te staan komen. Het is waar. Hiermede steekt Aruba zijn zuster naar de kroon.

Met de toeristenschepen is het nog heel wat anders.

Onbekend maakt onbemind. Waarom kunnen de toeristen Aruba ook niet aandoen? Waarom niet?

Er wordt niets gedaan om dit in het leven te roepen.

Er wordt geen gewag van gemaakt. Er ontbreekt initiatief.

Toch is er op Curacao niet zooveel meer aantrekkelijks.

De Isla? Daartegenover presenteert Aruba SAN NICOLAAS.

Koopmanshuizen waar antiquiteiten en rariteiten te koop kunnen worden aangeboden? Deze hebben hun ontstaan te danken juist door het tot stand komen van de algemeene doorvoer.

Natuurschoon? Museums? Waar? De een noch de ander kan bogen op superioriteit.

Het zou goed wezen, wanneer mannen van kapitaal en van technische kennis beide raffinaderijen in oogenschouw konden nemen.

Men zou de beide systemen kunnen vergelijken. De gelegenheid is zeldzaam. Het een is meer Hollandsch, het andere Amerikaansch.

Beiden zijn modern. De kwestie is als er maar een aantrekking is.

Het strekt tot leering en tot verbetering.

Laat men denken dat het groote deel der toeristen bestaat uit rijke lieden, aandeelhouders meestal van vele industrieën en lieden met technische kennis, die niet alleen er op uit zijn om natuurschoon te bewonderen.

Wat voor aantrekkelijkheid zou Aruba hebben? zal men wellicht vragen.

De boomenkaalheid en de cactusgroei zijn zeldzaamheden op Aruba.

Welzeker ook het zien waard. Het is niet pittoresk, doch zeker eigenaardig. En eigenaardigheden zijn bezienswaardig.

Een toerist gaat juist uit om datgene te zien wat niet alledaagsch is. Het ongewone, het rare trekt hem aan van de menschen en van de dingen en van de plaats zelf.

Men trekt ook naar de woestijnen toe. Wat voor aantrekkelijkheid vindt men in een woestijn? Zand en wolken. Toch gaan er reizigers naar toe. Alleen om er van te kunnen meespreken.

De heuvelformatie van Aruba is een prachtige schakeering.

Het heeft niets aantrekkelijks voor degenen die er in zijn geboren en die er in wonen. Zij hebben nooit iets anders gezien.

Er zijn gezichten op Aruba welke slechts in Zuid Amerika te zien zijn. De leek ziet niets. Het ongeoefend oog en de onbestudeerde man ziet nooit iets. Zij zijn altijd ziende blind.

Er is op Aruba een groot veld voor de Ramen cultuur.

Het is een belangrijke industrie en wat de leek niet opmerkt, ontglipt den man van ervaring niet. Maar die mannen van ervaring en van kennis en van geld moeten gelokt worden. Dit kan niet beter dan in vorm van Toeristenbezoek.

Alles kan niet in eens. Geef Aruba de kans.

Niet „LOS VAN CURAÇAO", zooals niet lang geleden iemand beweerde. Neen, maar rug aan rug en schouder aan schouder, te zamen en in vereeniging. Het maakt er aanspraak op.

Geef Aruba een eigen beheer met den Gouverneur van Curaçao als Gouverneur-Generaal in samenwerking met den Raad van Bestuur te Curaçao en het zal wonderen doen.

De koe moet niet vergeten dat zij kalf geweest is.

Ook voor Aruba is er een periode van metamorphose aangebroken. Ook Aruba heft thans fier het hoofd op en beschikt over eigen middelen, dank aan zich zelven, dank aan de zelfde Olieproductie.

Zijn toekomst is onbetwist goed. Geef het maar de kans.

In de laatste twee jaren heeft het huidig Bestuur op Aruba getoond berekend voor zijn taak te wezen. Hem kortwieken is het paard achter den wagen spannen.

Het is een publiek geheim dat de Standard van New Jersey hare oogen gericht heeft op Aruba.

Geef Aruba zeggenschap en de wonderen zullen er als paddestoelen uit den grond verrijzen.

Verlos het van zijn voogdijschap en het zal zijn peetooms een goed voorbeeld geven.

Buitenshuis-bestuur is niet gewenscht. Charity commence at home. Buitenstaanders voelen nooit wat de onmiddelijke belanghebbenden behoeven en waarnaar zij streven.

Het is begrijpelijk dat Aruba niet achter kan en mag staan.

Het is niet fair als het onthouden wordt wat het rechtmatig toekomt. Een voogd kan nimmer de plaats van VADER innemen.

Het verdient aanbeveling dat de Politieraad met twee leden vermeerderd wordt. Er kan gemakkelijk verandering hierin komen.

Vroeger toen de bevolking slechts uit een paar duizendtal zielen bestond, meestal visschers en aloëplanters, ging dat nog dat de Politieraad uit drie leden bestond.

De tijden zijn veranderd en met de tijden de nooden en met de nooden de kennis. Vier oogen zien beter dan twee en wrijving van gedachten laat ideën ontstaan. Initiatief, nogmaals initiatief.

Er is veel op het program. Er moet veel verwerkt worden.

Aruba's toekomst is zeker, mits het niet gekortwiekt wordt.

Als het aan zich zelve wordt overgelaten, zal het dit bewijzen, anders om niet.

Ubi bene, ibi Patria. M. d. R.

Ik dank U voor de opname.
Ursuli Cielo.

DE PAUSEN EN DE ONTWAPENING.

EEN BIJNA PROFETISCHE WAARSCHUWING VAN LEO XIII.

De rol der laatste drie Pausen.

De „Osservatore" van 31 Januari j.l. publiceert een belangrijk artikel onder den kop: „De Pausen en de ontwapening". Wij geven dit artikel hieronder in extenso weer in de vertaling van *De Maasbode*.

Het ontwapeningsvraagstuk, zooals het zich thans laat aanzien, zoo zegt de schrijver, is een typisch probleem van de moderne beschaving, dat het geweld plaatst boven het recht.

De Napoleontische oorlogen, die den militairen dienst uitbreidden en verplichtend maakten en bijna alle volken van Europa onder wapendwang brachten, en meer nog de oorlogen van 1866 en 1870, waarin men de strijdkrachten van geheele volken onder de wapenen begon te brengen, waren oorzaak, dat de legers langzamerhand zoo'n reusachtigen omvang aannamen, dat hierdoor de z.g. „gewapende volken" ontstonden, de „gewapende vrede" geschapen werd, die ten slotte leidde tot het wereldconflict van 1914—'18.

Dit conflict zou, naar het scheen, noodzakelijk een algemeene ontwapening ten gevolge moeten hebben, doch nu, twaalf jaren na den oorlog, is men er nog nauwelijks in geslaagd, tegen 2 Februari 1932 de eerste ontwapeningsconferentie bijeen te roepen.

Ik zeg, aldus de schrijver, de eerste, want deze verschilt wezenlijk van de Haagsche conferenties van 1899 en 1907, die slechts een „embryo" waren van den volkenbond en haar doel misten, omdat de vredesorganisatie ontbrak, die door den laatsten oorlog noodzakelijk gemaakt werd en die een onontbeerlijke voorwaarde is voor een ontwapening.

Het feit dus, dat de volkenbond er na tien jaren van studie in geslaagd is, de conferentie aan te kondigen, is alleen reeds een daad van goeden wil, die, zonder dat men zich overdreven illusies maakt, door de publieke opinie verdient gesteund te worden, tegenover een vooropgezet scepticisme.

Om gevaarlijke ontgoochelingen te vermijden, dienen wij eerst nader te preciseeren, dat „ontwapeningsconferentie" niet de eigenlijke naam is van de conferentie Juister zou zij moeten heeten conferentie voor de vermindering en beperking van de bewapening.

Het volkensbondspact (art. 8) spreekt dan ook niet van ontwapening, maar wel van „vermindering der nationale bewapening, die met de veiligheid van het land en met het afdwingen van het nakomen van internationale verplichtingen door gemeenschappelijk optreden te vereenigen is."

En al zijn de pogingen, om tot deze beperking te komen, die men in den vooroorlogstijd gedaan heeft, weinig bemoedigend, men moet toch toegeven, dat de vlootconferenties van Washington en Londen eenige resultaten op op het gebied van vermindering der bewapening in dezen zin, hebben bereikt, op grond waarvan men mag hopen, dat de voorgenomen conferentie van Genève, althans een begin is in de richting van de oplossing van dit zeer ingewikkelde probleem.

Zeer ingewikkeld, omdat het zoo innig is verweven met politieke invloeden en bijzondere technische kwesties, die alleen een passende oplossing zouden kunnen vinden, als men den oprechten wil had, om tot een waren vrede te komen.

Evenwel is ook de vrede van den naoorlogstijd, ondanks het schitterend schijnbeeld, dat men den strijders op zoo verlokkende wijze heeft voorgehouden, niets anders dan de „gewapende vrede", die tot den oorlog leidde.

Daarom is het niet zonder nut, te herinneren aan de waarschuwende stem, die de Pausen tegen de gevaren van dezen „gewapenden vrede" hebben doen hooren, opdat zulks vooral voor de Katholieken een aanleiding moge zijn, om hun ijver voor het vredesapostolaat, waartoe Z. H. Pius XI hen onlangs heeft aangespoord, te verlevendigen.

De eerste duidelijke waarschuwing ging indertijd uit van Z. H. Paus Leo XIII in zijn pauselijk schrijven van 20 Juni 1894, dat hij uitvaardigde bij gelegenheid van zijn bisschopsjubilé. „In den geest" zeide hij, „zien wij den toestand van Europa voor ons. Sinds verscheidene jaren leven wij nu al in een meer schijnbaren dan werkelijken vrede. Als bezeten door wederkeerigen argwaan, spitsen bijna alle volken hun bewapening tot het uiterste toe. De jonge mannen, nog jeugdig en onervaren. worden blootgesteld aan de gevaren van het militaire leven verre van de raadgevingen en wijze vermaningen van hun ouders. De jeugd wordt in de kracht van haar leven weggerukt uit haar bezigheden op het veld, uit haar schoone studies, uit den handel en uit haar kunstlievenden arbeid en tal van jaren dienstbaar gemaakt aan het beroep der wapenen.

Vandaar de enorme uitgaven o.a. de overbelasting der staatsbegrootingen; vandaar verder nog een noodlottige besnoeiïng van den nationalen rijkdom alsook van het particulier bezit; en wij zijn reeds zoover gekomen, dat men de lasten van dezen gewapenden vrede niet langer kan dragen.

Zou dit dan de natuurlijke toestand van de maatschappij zijn?

Welnu, het is onmogelijk, uit deze crisis te geraken en een tijdperk van vrede in te gaan, zonder de weldadige tusschenkomst van Christus. Immers, om de eerzucht, de begeerte naar een anders goed en den geest van rivaliteit, dezen drievoudigen haard, waaraan de oorlog gewoonlijk ontbrandt, te onderdrukken, is er niets van meer waarde dan de christelijke deugden en vooral de deugd van rechtvaardigheid.

Gij wilt dus, dat het volkenrecht geëerbiedigd wordt en dat de eerbied voor de verdragen niet geschonden wordt; gij wilt dat de banden van broederschap inniger en hechter worden?

Welnu dan moet gij u er van overtuigen, dat alleen de rechtvaardigheid de volken verheft: „Justitia elevat gentem"

Naar aanleiding van het initiatief tot ontwapening van den Russischen tsaar, zeide de Paus, nadat hij een beroep had gedaan op de eenheid der Kerk, als waren en hoogsten waarborg voor den vrede onder de volken, in zijn allocutie van 11 Februari 1889 nog het volgende: „Soevereinen en volken verlangen naar den vrede en geven steeds duidelijker blijk van hun afkeer voor den oorlog, En ongetwijfeld is deze afkeer ten hoogste gerechtvaardigd, want al kan de strijd met wapenen soms geoorloofd zijn, toch heeft deze nooit plaats zonder een geweldige opeenstapeling van rampen. En hoeveel grooter zullen deze rampen nog zijn, nu de tegenwoordige legers zoo onmetelijk groot zijn, de krijgswetenschap zoo reusachtige vorderingen maakt en het aantal moordwerktuigen zoozeer toeneemt!

Telkenmale, als Wij ons met deze gedachten bezig houden, vatten Wij een steeds grootere liefdevolle bezorgdheid voor de christelijke volken en kunnen Wij ons niet ontworstelen aan den benauwden angst voor de verschrikkelijke rampen, die hen bedreigen.

Daarom is er niets van meer belang dan voor Europa het oorlogsgevaar te bezweren en daarom ook moet alles, wat te dien einde gedaan wordt, beschouwd worden als een werk, ten bate van het algemeen welzijn.

De dreigende uitbreiding van het oorlogsmateriaal draagt er veeleer toe bij, om de rivaliteit en argwaan te prikkelen dan om ze te onderdrukken; hierdoor worden de geesten in verwarring gebracht, doordat men in onrustige afwachting verkeert van hetgeen gebeuren gaat en hierdoor ontstaat nog dit ernstige nadeel, dat op de volken zoo groote lasten worden gelegd, dat men zich afvraagt, of deze draaglijker zijn dan de oorlog zelf."

En Zijne Heiligheid besloot zijn allocutie met te zeggen, dat de vrede gezocht moet worden in de rechtvaardigheid en naastenliefde!

Ongeveer dezelfde denkbeelden en vermaningen vinden wij uitgesproken in de allocutie, die Z. H. Leo XIII den 11en April daaropvolgend hield, toen hij het initiatief tot een ontwapening begroette als een lichtstraal van de ten einde spoedende eeuw.

En toen hij den 29sten Maart van hetzelfde jaar een schrijven beantwoordde van H.M. Koningin Wilhelmina, die hem de Haagsche vredesconferentie aankondigde, bood hij den algeheelen steun en medewerking van het Romeinsche pontificaat aan, dat uiteraard een vredes-ambt uitoefent.

Over de liefde voor den vrede van Z.H. Pius X behoeven wij hier niet eens te spreken, hij is er bijna het slachtoffer van geworden; ook behoeven wij niet te herinneren aan de vredesmissie, die werd uitgeoefend door Z.H. Benedictus XV tijdens en na den oorlog. Genoeg zij het, er aan te herinneren, dat hij als richtsnoer van den „rechtvaardigen en duurzamen vrede", die door hem in zijn nota van 1 Augustus 1917 werd afgesmeekt, aangaf, dat „het eerste en fundamenteele punt zijn moet, dat in plaats van de materieele kracht der wapenen de moreele kracht van het recht trede."

Vandaar: „een rechtmatige overeenkomst van allen betreffende een gelijktijdige en wederzijdsche vermindering van de bewapening volgens nader vast te stellen normen en waarborgen, noodzakelijk en voldoende om de openbare orde in de afzonderlijke staten te verzekeren."

En in zijn Encycliek „Pacem Dei munus" van 22 Maart 1920 wees hij op „de algemeen erkende noodzakelijkheid zelf, om de enorme legeruitgaven die niet langer door de staten kunnen gedragen worden, zooal niet af te schaffen, dan toch te verminderen, opdat op deze wijze in de toekomst de zoo moorddadige en schrikwekkende oorlogen verhinderd worden en aan ieder volk binnen zijn rechtmatige grenzen de onafhankelijkheid en integriteit van zijn eigen gebied verzekerd worde.

Wat den roemrijk regeerenden Paus Pius XI betreft, van zijn eerste Encycliek van 23 December 1922 af, gaf hij aan de wereld de verzekering: „aan het werk van het herstel der christelijke maatschappij en van christelijke pacificatie zullen wij al de levenskrachten wijden, die het den Heer zal behagen ons te schenken," terwijl hij „dien waren volkenbond, die het christendom is" ten voorbeeld stelde.

Nu, na bijna negen jaren van zijn pontificaat, kan de wereld hem getuigen, hoezeer hij aan zijn levensprogram „den vrede van Christus in het Rijk van Christus te bevestigen" getrouw is gebleven. Door middel van een schrijven van Z.E. den kardinaal staatssecretaris Gasparri van 29 Juni 1926 bij gelegenheid van de achttiende sociale week der Fransche Katholieken te Le Havre, sprak de H. Vader er zijn voldoening over uit, dat zij tot onderwerp gekozen hadden „den vrede in de internationale betrekkingen" daar hij tot zijn bitter leedwezen moest constateeren, dat „de vrede van den laatsten tijd meer een nominale dan werkelijke vrede geweest is, daar hij de ernstige moeilijkheden van den laatsten tijd niet heeft kunnen wegnemen."

Deze opwekkende woorden, die de H. Vader toen tot de Fransche Katholieken richtte, heeft hij thans herhaald voor de Katholieken der geheele wereld. De behoefte aan vrede, die nog is toegenomen door de benauwende economische omstandigheden, de belangstelling, die gewekt is door de te Genève genomen beslissingen, de voorbereiding van de ontwapeningsconferentie scheppen een ideale atmosfeer voor een vredesapostolaat, dat, uitgeoefend in naam en met het gezag van de woorden van den roemrijk regeerenden Paus en van zijn voorgangers, een grootere uitwerking zal verkrijgen en rijke vruchten voor de toekomst belooft.

Bekendmaking.

De ondergeteekenden als deskundigen door den Rechter in het Kantongerecht op de Benedenwinsche eilanden, zittingsplaats Curaçao bij interlocutoir vonnis van den 28sten Augustus 1930 benoemd om een stamboom op te maken van de afstammelingen van nu wijlen de echtgenooten **Andries Louis de Lannoy en Antonetta Arletta Ribbius**, *brengen ter kennis van wien het moge aangaan, dat de door hen opgemaakte stamboom aan genoemden Rechter is ingediend en ter inzage van belanghebbenden zal liggen ter griffie van het Kantongerecht op Curaçao tot ultimo Maart a.s,*
Curaçao, den 26sten Februari 1931.

Ed. S. LANSBERG.
G. A. J. SMIT.
M. BARTELS DAAL.

3—3

Boekbespreking.

Nacht in de Abruzzen.

Geïllustreerd door ROB. GRAAFLAND
Prijs f 1.25.

De schrijver wordt in het bergland der Abruzzen door een hevig onweer overvallen en vlucht in een verlaten kapel, waar hij tot zijne groote verwondering en vreugde een oud vriend terug vindt, die daar aan het schilderen is met zijn zoontje Ximenes. Deze Ximenes is een heftige, strijdlustige boy, dol op krijgsverhalen, waarin hij moed en ontembare dapperheid kan bewonderen. De schrijver moet hem in den slapeloozen nacht een spannend verhaal vertellen en daartoe opgewekt door de verbleekte muurschildering, die de heldendaad van den H. Tarcisius uitbeeldde, vertelt schrijver hem met veel vuur en liefde de geschiedenis van den moedigen Tarcisius. Ondanks zijn aanvankelijken tegenzin vond de kleine Ximenes het al gauw een prachtverhaal en ik wed, dat jullie daarmee in zult stemmen, als je het gelezen hebt.

Er staat nog een tweede mooi verhaal in dit boek, getiteld: „Het Wonder van Bolsena". Dit gegeven is veel minder bekend dan dat van Tarcisius en zul je met veel, misschien met nog meer belangstelling volgen.

Het heeft mooie diepzwarte plaatjes van den bekenden illustrator Rob. Graafland.

Verkrijgbaar bij de R. K. Boekhandel „St. Augustinus" St. Thomas College, Fraterhuis Aruba, Fraterhuis Bonaire.

Steunt het „Apostolaat der Zee.

Europa en Rusland.

De buitenl. kroniekschrijver in de Msbd. schrijft:

Politiek zoowel als economisch, waarschijnlijk in den nauwsten samenhang, hebben de laatste weken een merkbare ontspanning gebracht, een feit, waarop wij herhaalde malen met voldoening de aandacht konden vestigen. De voornaamste regeeringen van Europa hebben in een plechtig manifest haar vasten wil om den vrede in Europa uitsluitend door rechtsmiddelen te vestigen verkondigd; in den volkenbondsraad is een aanmerkelijke toenadering tusschen Polen en Duitschland tot stand gekomen; de Fransch-Duitsche relaties hebben daarop weer gunstig gereageerd, en Brüning's doortastendheid in Duitschland's binnenlandsche aangelegenheden heeft de atmosfeer voor een Europeesche pacificatie nogmaals zuiverder gemaakt. In dit opzicht is de toestand dan ook beter dan hij jaren lang geweest is.

Voor deze ontwikkeling moeten natuurlijk motieven bestaan. Nu is het besef, dat de groote crisis welke op het oogenblik over de geheele wereld heerscht, slechts door de eendrachtigste samenwerking kan opgeheven worden, ongetwijfeld steeds groeiende. Men ziet alom in, dat de eisch der volken om de gevaarlijke en buitengewoon kostbare bewapening zoo sterk mogelijk te verminderen, slechts voor verwezenlijking vatbaar is, als de naties meer vertrouwensvolle betrekkingen met elkaar onderhouden. En deze gedachten drijven zeer zeker tot toenadering, ook tot het wegnemen van de oorzaken, welke het wantrouwen prikkelen en aldus den bodem voor ernstiger conflicten voorbereiden.

Maar toch meenen wij, dat nog een ander, veel sterker concentreerend motief op volken en regeeringen inwerkt: de overtuiging, dat het gevarencentrum voor Europa op elk gebied: cultureel, maatschappelijk, politiek, economisch en binnenkort wellicht ook financieel, niet in Duitschland, maar ten Oosten van dit rijk: in het bolschewistische Rusland is gelegen.

In Moskou spreekt men, meer dan ooit te voren, over den aanval, welken geheel Europa op het sovjet-systeem beraamt. In dichterlijke taal bezingt Stalin het vijfjarenplan, dat in steeds sneller tempo ter verdediging van Rusland moet uitgevoerd worden: „Het tempo mag niet verzwakt worden. Waarom? Wij zijn vijftig tot honderd jaar bij de ontwikkelde landen ten achter. De achtergeblevene echter moet lijden en wordt door allen getrapt. De geschiedenis bewijst, dat Mongolen, Turken, Zweedsche ridders, Poolsche graven, Engelsch-Fransche kapitalisten Rusland neergedrukt hebben. Denkt aan de woorden van den dichter: Gij arm rijk, land van overvloed, machtige zwakke moeder Rusland! Dat klonk den heeren vroeger aangenaam in de ooren. De zwakken en achterlijken te vernietigen is de wet van het kapitalisme. Vroeger hadden wij geen vaderland; nu hebben wij er een en zullen zijn onafhankelijkheid verdedigen!"

De realiteit van deze en dergelijke frasen is voor geheel Europa een waarschuwing. Maar men weet in het Westen, vooral in Parijs, dat, al worden de doeleinden van Moskou alom, in alle landen noodlottig geacht, men toch hier en daar juist van Rusland's strijd nationale voordeelen verwacht, hoopt te verkrijgen, welke op geen andere wijze binnen afzienbaren tijd mogelijk werden geacht.

Op deze laatste landen speculeert Moskou sinds lang; en het is eer verwonderlijk, dat bijv. Berlijn nog niet op de Russische verlokkingen is ingegaan; dat men daar zelf — mgr. Kaas heeft het uitdrukkelijk in zijn groote redevoeringen gezegd, Curtius door zijn daden getoond — naar mate de stem van Moskou verleidelijker wordt, steeds meer nadruk op het alles overheerschende belang voor de redding van Europa van de Fransch-Duitsche samenwerking legt.

Het gevaar dreigt van Rusland. Ook Polen beseft het, en naar uit Engelsche bron gemeld wordt — men zoekt den oorsprong van het bericht in Engelsche politieke en diplomatieke kringen te Berlijn — zou dit land een geheel nieuwe orienteering van zijn buitenlandsche politiek voorbereiden. In verband met de sovjet-Russische bedreiging zou Pilsoedski zich minstens van de absolute neutraliteit van Duitschland willen verzekeren. Tijdens zijn jongste bezoek aan Parijs, op zijn reis naar Madeira, zou hij met de leiders der Fransche politiek over dit onderwerp geconfereerd hebben, waarbij men tot het overeenstemmend besluit zou zijn gekomen om in dien geest voorstellen aan Berlijn te doen, een plan, dat de volle instemming ook van de Engelsche diplomatie zou hebben.

Of dit bericht gelanceerd is op grond van werkelijke feiten, of als verklaring van de jongste algemeen waargenomen ontwikkeling, doet minder ter zake. Het past in elk geval volkomen op de betrekkelijk snelle wijziging, welke de Europeesche politiek sinds 13 September van het vorig jaar heeft doorgemaakt. En of het grootste gevaar, dat men van Moskou ducht, de dumping of wel een oorlog is, speelt een ondergeschikte rol. Europa begint uit zijn diepen, verdoofden slaap te ontwaken. De volle helderheid van het bewustzijn is nog niet teruggekeerd; maar toch schijnt eindelijk door te schemeren, waar Europa's redding kan aanvangen: in een politiek, welke alle Europeesche staten tegen de satanische macht van Rusland vereenigt.

Bij de Russische dwangarbeiders.

Meer dan 600.000 gemartelden.

De K.W.P. meldt uit Helsingfors:

Dezer dagen is een vooraanstaand ambtenaar der Gepoe, die door de Sovjet-regeering belast is met de bewaking van de concentratiekampen op de Solowki-eilanden, het „duivelseiland der sovjetrepubliek" naar Finland gevlucht.

Volgens zijn mededeelingen bevonden zich op 1 Mei 1930 op de Solometsky-eilanden 662.199 politieke gevangenen, waarvan 569.982 mannen en 73.285 vrouwen en 18.932 jeugdige personen van 13—17 jaar.

Dit zijn de officieele cijfers van van de Russische politieautoriteiten.

De bannelingen zijn in acht groepen verdeeld. De eerste groep bestaat uit houthakkers, de tweede groep moet het hout tot vlotten samenvoegen; groep drie wordt bezig gehouden met den aanleg van strategische wegen; groep 4 is behulpzaam bij het lossen en laden van schepen in Archangel; de vijfde groep werkt aan de ontginning van woeste gronden en aan het droogleggen van moerassige streken; groep 6 is aangewezen aan den directeur van de visscherij; in groep zeven zijn de bouwvakarbeiders ondergebracht, en de achtste groep (en dat zijn wel de meeste) is ter beschikking gesteld van de Houttrust Kareloljesz en Sserveroljesz, waar zij in de houtzagerijen moeten werken.

De Gepoe heeft met bovengenoemde industrieele ondernemingen een contract afgesloten, ten gevolge waarvan de gepoe verplicht is de benoodigde arbeidskrachten te leveren aan deze houtzagerijen. Het arbeidsloon is zóó gering, dat er van een geregeld en behoorlijk onderhoud geen sprake kan zijn.

In den winter van 1929—1930 zijn er op Solowki 72.000 bannelingen gestorven. Als doodsoorzaak ontstond steeds vermeld ondervoeding, besmettelijke ziekte en de . . . kogel.

In het vorig jaar werd er te Kemi een conferentie gehouden met de directie van de exportcentrale van Russisch hout; de vergadering werd bijgewoond door den beruchten Gepoe-leiper Boty die daar aanstonds het voorzitterschap in handen nam.

Op een vraag van een der bewakingsambtenaren of men zich den toorn van Moskou niet op den hals zou halen, wegens het groot aantal sterfgevallen en onrechtvaardige doodvonissen op Solowky, verklaarde Boty: „Wij leveren aan Solowki uitsluitend contra-revolutionnairen en vijanden der sovjetregeering. Zij zijn allemaal reeds ter dood veroordeeld. Dat weten ze. Maar wij laten ze eerst werken tot ze er bij neervallen. . ."

Eens per week komen er uit een traal Rusland steeds nieuwe transporten met bannelingen aan, die de opengevallen plaatsen der overleden of doodgeschoten lotgenooten aanvullen.

De dwangarbeider krijgt iederen dag een kilo slecht brood als hij zijn taak heeft verricht; is hij met zijn taak niet gereed gekomen, dan krijgt hij maar 300 gram!

Ieder „eilandenbewoner" krijgt per dag ook een bord soep. Tweemaal per week wordt er paardenvleesch uitgedeeld.

Aan de gedeporteerden worden nooit schoone kleeren uitgereikt. Volgens een officieele statistiek der Gepoe waren er op 1 Mei 1930 14.875 bannelingen „zonder kleeren". In het gunstigste geval droegen deze ongelukkigen nog een versleten hemd of broek.

Het bestuur van het kamp heeft nu bepaald dat de kleeren dergenen, die niet in het kamp terugkeeren, behouden mogen worden door degenen, die het lijk van den verongelukte vinden.

Het aantal bannelingen is in de laatste zes maanden belangrijk gestegen. Onder hen bevonden zich duizenden geestelijken.

Nieuwe wereldkrijg?

De „Oss" over Ludendorff's profetie.

In een artikel in de „Osservatore" van 6 Februari j.l. onder den kop „Zal onze beschaving ineenstorten?" lezen wij het volgende:

Op Maria Lichtmis in 1932 zal dus de eerste internationale ontwapeningsconferentie bijeenkomen.

En op den eersten Maart van hetzelde jaar zal ook de nieuwe wereldoorlog uitbreken met twaalf millioen gewapenden!

Maar heeft het Kellogg-pact van 27 Augustus 1928 den oorlog dan niet „buiten de wet" verklaard? En verzekert het jongste manifest van Genève ons den vrede niet?

De man, die het verderfelijke besluit genomen heeft, om zich tot een oorlogsprofeet te maken, is veldmaarschalk Ludendorff. Hij moet dien beruchten datum van 1 Maart 1932, dien hij noemt als aanvangsdatum van het nieuwe wereldconflict, enkel en alleen op grond van het buitengewoon overtuigende feit, dat de som van 1, 9, 3 en 2 evenals die van 1, 9, 1 en 4 vijftien is, uit een of ander maçonnieke geheimleer hebben opgediept.

Maar hierbij heeft de vroegere chef van den Duitschen generalen staf het niet gelaten. Hij heeft zelfs het Pausdom tot spil willen maken van de nieuwe oorlogscatastrophe, door het mede te verwikkelen in de rivaliteiten tusschen de volken, waardoor — volgens den titel van zijn verderfelijk boek — „de oorlog op Duitschen bodem dreigt."

Deze dwaze bewaring is voldoende, om met al zijn overpeinzingen en profetieën kort en bondig af te rekenen. Dezen hadden trouwens niet eens verdiend verzameld te worden, als zij niet één van de vele symptomen van onrust en, laten we het maar gerust zeggen, van ontaarding waren, die den vrede onder de volken belagen.

MEDEDEELING.

Door den Edel Groot Achtbaren Heer Dr. H. Polvliet, Rechter in het faillissement van RAFAEL ANGEL FLORES is bepaald, dat de schulvorderingen vóór 1 April 1931 bij den ondergeteekende moeten worden ingediend en dat de verificatie vergadering zal, plaats hebben op Dinsdag 5 Mei 1931 des morgens om 11 uur in het Raadhuis alhier.

Curaçao 9 Maart 1931.

DE CURATOR

H. J. C. BODENBURG HELLMUND.

3—1.

****

Dankbetuiging.

De Heer en Mevrouw P. H. van Leeuwen-Gorsira betuigen langs dezen weg hun hartelijken dank aan den WelEdelZeergeleerden Heer M. J. Hugenholtz en aan de Weleerwaarde Zusters van het St. Elisabeths Gasthuis voor de zeer kundige behandeling en liefderijke verpleging van laatstgenoemde lijdens hare ziekte in het Hospitaal.

Curaçao, 4 Maart 1931.

****